

FORORDNINGER

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1194/2013

af 19. november 2013

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2009 til udgangen af UP (»den betragtede periode«).

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

2. Efterfølgende procedure

(4) Efter fremlæggelse af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for beslutningen om at indføre en midlertidig antidumpingtold (»foreløbig fremlæggelse«), indgav adskillige interesserede parter skriftlige indlæg for at tilkendegive deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner. Parter, der anmodede herom, fik lejlighed til at blive hørt.

(5) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe endelig afgørelse i sagen. Der blev taget stilling til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra de interesserede parter, og de foreløbige konklusioner blev, hvor det var relevant, ændret i overensstemmelse hermed.

A. SAGSFORLØB

1. Midlertidige foranstaltninger

(1) Den 27. maj 2013 besluttede Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) at indføre en midlertidig antidumpingtold på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (»de pågældende lande«) ved forordning (EU) nr. 490/2013 ⁽²⁾ (»forordningen om midlertidig told«).

(2) Proceduren blev indledt som følge af en klage, der blev indgivet den 29. august 2012 ⁽³⁾ på vegne af EU-producenter (»klagerne«), der tegner sig for mere end 60 % af den samlede produktion i Unionen af biodiesel.

(3) Som anført i betragtning 5 i forordningen om midlertidig told omfattede undersøgelsen af dumping og skade perioden fra den 1. juli 2011 til den 30. juni 2012 (»undersøgellesperioden« eller »UP«). Undersøgelsen af

(6) Efterfølgende blev alle parter underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for, at det påtænkte at anbefale, at der indføres en endelig antidumpingtold på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien, og at der foretages en endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told (»endelig fremlæggelse«). Parterne fik en frist til at fremsætte bemærkninger til denne endelige fremlæggelse.

(7) De interesserede parters bemærkninger blev overvejet, og hvor det var relevant, taget i betragtning.

B. STIKPRØVEUDTAGNING

(8) Da der ikke er fremsat bemærkninger vedrørende stikprøven af eksporterende producenter i Argentina og Indonesien, bekræftes de foreløbige konklusioner i betragtning 10-14 og 16-20 i forordningen om midlertidig told hermed.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUT L 141 af 28.5.2013, s. 6.

⁽³⁾ EUT C 260 af 29.8.2012, s. 8.

- (9) En af de interesserede parter udbad sig yderligere oplysninger om, hvorvidt stikprøven af EU-producenter var repræsentativ, både i den foreløbige udtagning som nævnt i betragtning 23 i forordningen om midlertidig told og i den endelige udtagning som anført i betragtning 83 i forordningen om midlertidig told.
- (10) Den foreløbigt udtagne stikprøve af EU-producenter udgjorde 32,5 % af EU-produktionen af biodiesel i UP. Efter de ændringer, der er beskrevet i betragtning 24 i forordningen om midlertidig told, omfattede den endelige stikprøve otte virksomheder, der tegner sig for 27 % af EU-produktionen. Stikprøven blev derfor anset for at være repræsentativ for EU-erhvervsgruppen.
- (11) En interesseret part hævdede, at to EU-producenter, som indgik i stikprøven, burde fjernes fra stikprøven som følge af deres forbindelse med argentinske eksporterende producenter. Denne angivelige forbindelse blev undersøgt før indførelsen af de midlertidige foranstaltninger og Kommissionens allerede offentliggjorte konklusioner i betragtning 82 i forordningen om midlertidig told.
- (12) Alle påståede forbindelser mellem argentinske eksporterende producenter og de to ovennævnte stikprøveudtagne virksomheder blev undersøgt igen, og ingen direkte forbindelse mellem dem var af en sådan art, at en EU-producent burde fjernes fra stikprøven. Stikprøven forblev derfor uændret.
- (13) En anden interesseret part hævdede, at Kommissionens procedure for udtagning af en stikprøve af EU-producenter var mangelfuld, eftersom Kommissionen foreslog en stikprøve forud for indledningen af undersøgelsen.
- (14) Denne påstand afvises. Kommissionen udtog først den endelige stikprøve efter indledningen af undersøgelsen og helt i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningen.
- (15) Da der ikke er fremsat andre påstande eller bemærkninger, bekræftes indholdet af betragtning 22-25 i forordningen om midlertidig told hermed.

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Indledning

- (16) Som anført i betragtning 29 i forordningen om midlertidig told er den pågældende vare som foreløbigt defineret fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil

oprindelse, i ren form og i blandinger, med oprindelse i Argentina og Indonesien, som i øjeblikket henhører under KN-kode ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 90 97, 3826 00 10 og ex 3826 00 90 (»den pågældende vare«, almindeligvis omtalt som »biodiesel«).

2. Påstande

- (17) En indonesisk eksporterende producent hævdede, at i modsætning til det, der blev anført i betragtning 34 i forordningen om midlertidig told, var palmemethylester (PME) fremstillet i Indonesien ikke samme vare som rapsmethylester (RME) og andre biodieselprodukter fremstillet i Unionen eller sojamethylester (SME) fremstillet i Argentina på grund af, at PME har et meget højere koldfilterpunkt, hvilket betyder, at den skal blandes inden anvendelse i Unionen.
- (18) Denne påstand afvises. PME fremstillet i Indonesien er i konkurrence med biodiesel fremstillet i Unionen, som ikke blot består af RME, men også biodiesel fremstillet af palmeolie og andre råvarer. PME kan anvendes i hele Unionen året igennem ved blanding med andre biodieselprodukter før brug på samme måde som RME og SME. PME er derfor udskiftelig med biodiesel fremstillet i Unionen og er derfor samme vare.
- (19) Det fremgår af betragtning 35 i forordningen om midlertidig told, at en indonesisk producent anmodede om at få fraktionerede methylestere udelukket fra varedækningen i denne procedure. Samme producent opretholdt denne anmodning i sine bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse og gentog argumentet, som var fremsat inden den foreløbige fremlæggelse.
- (20) EU-erhvervsgruppen anfægtede imidlertid denne påstand og hævdede, at fraktionerede methylestere var biodiesel og bør forblive omfattet af varedækningen.
- (21) Efter modtagelsen af bemærkninger efter den foreløbige fase bekræftes Kommissionens afgørelse i betragtning 36 i forordningen om midlertidig told. Uanset at forskellige fedtsyremethylestere har forskellige CAS-numre (Chemical Abstract Service), at der anvendes forskellige processer til fremstilling af disse estere, og at de har forskellige anvendelsesmuligheder, er fraktionerede methylestere stadig fedtsyremethylestere og kan fortsat anvendes til brændstofbrug. På grund af vanskelighederne med at skelne mellem de enkelte fedtsyremethylestere uden kemisk analyse på stedet for importen og den heraf følgende mulighed for omgåelse af tolden, og eftersom PME biodiesel deklarerer som fraktioneret methylester fremstillet af palmeolie, forbliver påstanden afvist.

- (22) I betragtning 37 i forordningen om midlertidig told nævnes det, at en europæisk importør af fedtsyremethylestere baseret på palmekerneolie anmodede om en fritagelse for slutbrugere med hensyn til importen af denne vare, eller at den på anden måde udelukkes fra varedækningen i denne procedure.
- (23) EU-erhvervsgruppen fremsatte efter den foreløbige fremlæggelse bemærkninger om anvendelsen af fritagelse for slutbrugere med hensyn til importen af palmekerneolie og muligheden for omgåelse af den foreslåede told. De var imod Kommissionens tilladelse til at anvende en sådan ordning med fritagelse for antidumpingtold på grund af biodieselprodukters ombyttelighed, eftersom biodieselprodukter, der angives til anvendelse, som ikke er til brændstofbrug, kan anvendes til brændstof, fordi de har de samme fysiske egenskaber. Palmekerneolie kan anvendes til brændstofbrug. Den umættede fedtalkohol, der fremstilles af palmekerneolie, kan også forarbejdes yderligere til biodiesel, og kontrollen, som toldmyndighederne kan pålægge den import, der er omfattet af en fritagelse for slutbrugere, er begrænset, ligesom den økonomiske byrde på grund af anvendelsen af denne fritagelse, fortsat er betydelig.
- (24) Efter en høring om dette spørgsmål og i betragtning af, at biodiesel, der angives til anvendelse, der ikke er til brændstofbrug, har samme fysiske egenskaber som biodiesel til brændstofbrug, er det ikke hensigtsmæssigt at give mulighed for fritagelse for slutbrugere med hensyn til importen af palmekerneolie i det foreliggende tilfælde.
- (25) En tysk importør gentog anmodningen om udelukkelse fra varedækningen og/eller fritagelse for slutbrugere for en bestemt fedtsyremethylester fremstillet af palmekerneolie, som var bestemt til andre anvendelsesformål end brændstofbrug i EU. I bemærkningerne gentoges de synspunkter, som var blevet afvist i den foreløbige fase, og der blev ikke fremlagt nye beviser, som kunne ændre konklusionen om, at der ikke skulle indrømmes fritagelse for slutbrugere, og at palmekerneolie bør forblive under varedækningen.
- (26) En indonesisk eksporterende producent henviste også til deres krav om fritagelse for slutbrugere med hensyn til fraktionerede methylestere og anmodede om fritagelse for slutbrugere med hensyn til denne import til fremstilling af mættet fedtalkohol. Som anført ovenfor er samtlige anmodninger om fritagelse for slutbrugere blevet afvist, og de argumenter, der er fremført af denne interesserede part, har ikke ændret ved den konklusion.

3. Konklusion

- (27) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger til konklusionerne vedrørende den pågældende vare og samme

vare, bekræftes betragtning 29-39 i forordningen om midlertidig told.

D. DUMPING

1. Indledende bemærkninger

- (28) Det fremgik af betragtning 44 og 64 i forordningen om midlertidig told, at både det argentinske og det indonesiske marked for biodiesel er særdeles statsreguleret, og hjemmemarkedssalget blev derfor ikke anset for at have fundet sted i normal handel. Som følge heraf måtte den normale værdi af samme vare beregnes i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6. Den konklusion blev ikke bestridt af de interesserede parter og bekræftes derfor.
- (29) For både Argentina og Indonesien blev den beregnede normale værdi i den midlertidige fase beregnet på grundlag af virksomhedernes egne faktiske (og registrerede) produktionsomkostninger i UP, salgs-, administrations- og andre generalomkostninger, der var påløbet, og en rimelig fortjenstmargen. Det blev i betragtning 45 og 63 i forordningen om midlertidig told navnlig nævnt, at Kommissionen ville foretage en nærmere undersøgelse af påstanden om, at den differentierede eksportafgiftsordning i Argentina og Indonesien fordrejer priserne på råmaterialer, og at de registrerede produktionsomkostninger derfor ikke på rimelig vis afspejlede de omkostninger, der var forbundet med fremstillingen af den pågældende vare.
- (30) Den yderligere undersøgelse har vist, at den differentierede eksportafgiftsordning faktisk pressede de indenlandske priser på det vigtigste råmateriale i både Argentina og Indonesien til et kunstigt lavt niveau, som beskrevet i betragtning 35 ff. for Argentina og i betragtning 66 for Indonesien, og følgelig påvirker biodieselproducenternes omkostninger i begge de pågældende lande. Derfor anses det for hensigtsmæssigt, at denne forvridding af omkostningerne til de vigtigste råmaterialer tages i betragtning ved fastsættelsen af de normale værdier i begge lande, i betragtning af den særlige markedssituation i både Argentina og Indonesien.
- (31) Retten har bekræftet⁽¹⁾, at når priserne på råmaterialer reguleres på en sådan måde, at de er unaturligt lave på hjemmemarkedet, kan det formodes, at omkostningerne ved produktion af den pågældende vare påvirkes af en forvridding. Retten fandt, at EU-institutionerne under sådanne omstændigheder kan lægge til grund, at nogle af posterne i regnskaberne ikke kan betragtes som rimelige og følgelig kan justeres.

⁽¹⁾ Se eksempelvis dommen af 7. februar 2013 i sag T-235/08 (Acron OAO og Dorogobuzh OAO mod Rådet).

- (32) Retten konkluderede også, at det af grundforordningens artikel 2, stk. 5, første afsnit, fremgår, at den berørte parts optegnelser ikke lægges til grund for beregningen af den normale værdi, hvis de omkostninger, der er forbundet med produktionen af den vare, der er omfattet af undersøgelsen, ikke på en rimelig måde er afspejlet i disse optegnelser. I så tilfælde justeres eller fastsættes omkostningerne i henhold til dette afsnits andet punktum på grundlag af andre kilder til oplysninger end disse optegnelser. Disse oplysninger kan hidrøre fra de omkostninger, der bæres af andre producenter eller eksportører, eller, hvis sådanne oplysninger ikke foreligger eller ikke kan anvendes, fra enhver anden kilde til rimelige oplysninger, herunder oplysninger fra andre repræsentative markeder.
- (33) I de foreløbige beregninger blev den faktiske købspris på hjemmemarkedet for sojabønner og den faktisk registrerede omkostning til rå palmeolie anvendt ved beregningen af produktionsomkostninger for henholdsvis argentinske og indonesiske producerende eksportører.
- (34) Eftersom visse produktionsomkostninger og navnlig omkostningerne til det vigtigste råmateriale (sojabønneolie og sojabønner i Argentina og rå palmeolie i Indonesien), var forvredet, blev de fastsat på grundlag af referencepriserne, der offentliggøres af de relevante myndigheder i de pågældende lande. Disse priser afspejler det internationale prisniveau.

2. Argentina

2.1. Normal værdi

- (35) Som nævnt ovenfor er Kommissionen nu nået til den konklusion, at den differentierede eksportafgiftsordning i Argentina forvrider produktionsomkostningerne for biodieselproducenter i det pågældende land. Undersøgelsen viste, at eksportafgifterne på råmaterialer (35 % på sojabønner og 32 % på sojabønneolie) i UP var betydeligt højere end eksportafgifterne på den færdige vare (nominel sats på 20 % på biodiesel med en effektiv afgiftsprocent på 14,58 % under hensyntagen til en afgiftsnedsettelse). Faktisk var forskellen mellem eksportafgiften på sojabønner og biodiesel 20,42 procentpoint og 17,42 procentpoint mellem sojabønneolie og biodiesel i UP.
- (36) For at fastsætte eksportafgiftsniveauet for sojabønner og sojabønneolie offentliggør det argentinske ministerium for landbrug, husdyrbrug og fiskeri dagligt fob-prisen for sojabønner og sojabønneolie — »referenceprisen«⁽¹⁾. Denne referencepris afspejler det internationale prisniveau⁽²⁾ og anvendes til at beregne størrelsen af den eksportafgift, der skal betales til skattemyndighederne.
- (37) Hjemmemarkedspriserne følger udviklingen i de internationale priser. Undersøgelsen viste, at forskellen mellem den internationale og indenlandske pris på sojabønner og sojabønneolie er eksportafgiften på varen og andre udgifter forbundet med eksporten heraf. Hjemmemarkedsreferencepriserne for sojabønner og sojabønneolie offentliggøres også af det argentinske landbrugsministerium som den teoretiske fas-pris⁽³⁾. Producenter af sojabønner og sojabønneolie opnår derfor den samme nettopris, uanset om de sælger til eksport eller på hjemmemarkedet.
- (38) Konklusionen er, at hjemmemarkedspriserne for det vigtigste råmateriale, der anvendes af biodieselproducenter i Argentina, blev anset for at være unaturligt lavere end de internationale priser på grund af den konkurrencefordrejning, der opstår ved det argentinske eksportafgiftssystem, og dermed var omkostningerne til det vigtigste råmateriale ikke tilstrækkeligt afspejlet i de optegnelser, der føres af de argentinske producenter, som er omfattet af undersøgelsen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5, som fortolket af Retten ovenfor.
- (39) Kommissionen har derfor besluttet at ændre betragtning 63 i forordningen om midlertidig told og se bort fra de faktiske omkostninger til sojabønner (det vigtigste råmateriale, der indkøbes og anvendes til produktion af biodiesel), som registreret af de berørte virksomheder i deres regnskaber, og erstatte dem med den pris, som disse virksomheder ville have købt sojabønnerne til, hvis der ikke forelå en sådan fordrejning.
- (40) For at fastslå, hvilken pris de pågældende virksomheder ville have købt sojabønnerne til uden en sådan fordrejning, anvendte Kommissionen gennemsnittet af de referencepriser for sojabønner, som blev offentliggjort af det argentinske landbrugsministerium med henblik på eksport fob Argentina i UP⁽⁴⁾.
- (41) Sammenslutningen af argentinske eksporterende producenter (CARBIO) og de argentinske myndigheder hævdede, at en justering af de omkostninger, der bæres af virksomhederne i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5, kun er mulig, når optegnelserne, og ikke virksomhedernes omkostninger, ikke afspejler omkostningerne forbundet med produktion og salg af den pågældende vare på en rimelig måde. CARBIO anførte, at Kommissionen i praksis fjøede eksportafgifterne til den pris, virksomhederne betalte ved køb af sojabønner, hvorefter poster, der ikke er forbundet med produktion eller salg af den pågældende vare, indgik som produktionsomkostninger. CARBIO tilføjede, at Rettens

⁽¹⁾ Resolution 331/2001 fra ministeriet for landbrug, husdyrbrug og fiskeri.

⁽²⁾ Det vigtigste marked, der anses for at være bestemmende for prisniveauet på det internationale marked for sojabønner og sojabønneolie, er Chicago Board of Trade.

⁽³⁾ Den teoretiske fas-værdi beregnes ved at trække samtlige omkostninger ved eksportprocessen fra den officielle fob-værdi.

⁽⁴⁾ http://64.76.123.202/site/agricultura/precios_fob_-_exportaciones/index.php

dom i »Acron«-sagen, der er anført i det fremlagte dokument⁽¹⁾, er baseret på en fejlagtig fortolkning af artikel 2.2.1.1 i WTO's antidumpingaftale, og sagen er nu indbragt for Domstolen. Under alle omstændigheder adskiller de faktiske omstændigheder sig fra omstændighederne i den foreliggende sag, eftersom råvarepriserne i Argentina ikke er »reguleret« på samme måde som gasprisen i Rusland og ikke er fordrejede, men er frit fastsatte uden statslig indgriben, og der findes derfor ikke en særlig markedssituation i Argentina, som giver Kommissionen mulighed for at anvende grundforordningens artikel 2, stk. 5. CARBIO erklærede, at den differentierede eksportafgiftsordning i Argentina ikke er i modstrid med handelsreglerne. CARBIO hævdede også, at eftersom eksportafgifterne ikke blev taget i betragtning ved fastlæggelsen af eksportprisen, foretog Kommissionen ikke en rimelig sammenligning mellem den beregnede normale værdi (som tager hensyn til eksportafgifter) og eksportprisen (der ikke inddrager eksportafgifter). Desuden hævdede CARBIO, at Kommissionen gennem henvisning til de internationale priser på sojabønner som noteret på Chicago Board of Trade (CBOT) ved beregningen af en normal værdi, uden at der blev taget højde for gevinster eller tab i tilknytning til risikodækningsaktiviteter på CBOT ved fastsættelsen af eksportprisen (se nedenfor), igen undlod at fortage en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen. Endvidere hævdede CARBIO, at Kommissionen ved at erstatte de omkostninger, der er registreret af de virksomheder, som er omfattet af undersøgelsen, med en international pris ikke tog hensyn til de argentinske producenters naturlige konkurrencemæssige fordel. Endelig klagede CARBIO over, at Kommissionen ikke tog hensyn til, at CBOT-prisen på sojabønner uden den differentierede eksportafgiftsordning i Argentina ville have været meget lavere.

- (42) Disse påstande må afvises. Selv om »Acron«-sagens faktiske omstændigheder adskiller sig fra omstændighederne i den foreliggende sag, har Retten ikke desto mindre fastsat det princip, at hvis omkostningerne forbundet med produktionen af den undersøgte vare ikke er tilstrækkeligt afspejlet i virksomhedernes optegnelser, kan de ikke anvendes ved beregningen af den normale værdi. I »Acron«-sagen var omkostningerne ikke tilstrækkeligt afspejlet i den pågældende virksomheds optegnelser, fordi gasprisen i Rusland var reguleret. I det foreliggende tilfælde konstateredes det, at omkostningerne forbundet med produktionen af den pågældende vare ikke på rimelig vis var afspejlet i de pågældende virksomheders optegnelser, eftersom de er unaturligt lave på grund af fordrejningen, som er forårsaget af den argentinske differentierede eksportafgiftsordning. Dette gælder, uanset om differentierede eksportafgiftsordninger som sådan generelt er i modstrid med WTO-aftalen eller ej. Endvidere mener Kommissionen, at

Retten baserede sig på en korrekt fortolkning af antidumpingaftalen. I China — Broilers⁽²⁾ fandt panelet faktisk, at selv om der i artikel 2.2.1.1 i antidumpingaftalen opstilles en formodning om, at den indklagede parts regnskaber og optegnelser normalt skal anvendes til at beregne produktionsomkostningerne, forbeholder undersøgelsesmyndigheden sig ret til ikke at anvende disse regnskaber, hvis den fastslår, at de enten er i) i modstrid med de almindeligt anerkendte bogføringsprincipper eller ii) ikke på rimelig vis afspejler omkostningerne forbundet med produktion og salg af den pågældende vare. Når træffes en sådan afgørelse om at fravige reglen, skal dette dog begrundes af undersøgelsesmyndigheden. I tråd med denne fortolkning og i betragtning af den fordrejning, der opstår på grund af den differentierede eksportafgiftsordning, som skaber en særlig markedssituation, erstattede Kommissionen de omkostninger, der er registreret af de pågældende virksomheder til indkøb af det vigtigste råmateriale i Argentina, med den pris, der skulle have været betalt, hvis der ikke forelå en fordrejning. Det forhold, at resultatet rent numerisk er tilsvarende, betyder ikke, at den metode, som anvendes af Kommissionen, alene bestod i at føje eksportafgifterne til råmaterialeomkostningerne. De internationale priser på råvarer fastsættes på grundlag af udbud og efterspørgsel, og Kommissionen fandt ingen beviser for, at den differentierede eksportafgiftsordning i Argentina påvirker CBOT-priserne. Derfor er alle påstande om, at Kommissionen ved at anvende en international pris ikke foretog en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen, grundløse. Det samme gælder for påstanden om, at Kommissionen ikke tog hensyn til de argentinske producenters naturlige konkurrencemæssige fordel, eftersom erstatningen af de omkostninger, som virksomheden havde registreret, skyldtes den unormalt lave pris på råmaterialer på hjemmemarkedet frem for en konkurrencemæssig fordel.

- (43) Det fremgik af betragtning 45 i forordningen om midlertidig told, at eftersom hjemmemarkedssalget ikke blev anset for at have fundet sted i normal handel, måtte den normale værdi beregnes ved hjælp af et rimeligt beløb til fortjeneste på 15 % i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c). Visse eksporterende producenter hævdede, at den procentsats, der anvendes af Kommissionen som en rimelig fortjenstmargen (15 %) ved beregningen af den normale værdi, var urealistisk høj og en radikal ændring af den sædvanlige praksis i en række andre undersøgelser på lignende råvarerelaterede markeder (dvs. hvor den anvendte fortjeneste var på ca. 5 %).

⁽¹⁾ Dom T-235/08 af 7. februar 2013 (Acron OAO og Dorogobuzh OAO mod Rådet).

⁽²⁾ Panelrapport, China — Anti-Dumping and Countervailing Duty Measures on Broiler Products from the United States (WT/DS427/R, vedtaget den 25. september 2013), stk. 7.164.

- (44) Denne påstand må afvises. For det første er det ikke korrekt, at Kommissionen systematisk anvender en fortjenstmargen på 5 % ved beregningen af den normale værdi. Enhver situation vurderes individuelt under hensyntagen til sagens særlige omstændigheder. I biodieselsagen mod USA fra 2009 blev der anvendt forskellige fortjenstniveauer, hvor den vejede gennemsnitlige fortjeneste lå et godt stykke over 15 %. For det andet undersøgte Kommissionen også debitorrenten på kort og mellemlang sigt i Argentina, som er på ca. 14 % ifølge tal fra Verdensbanken. Når der drives virksomhed på de indenlandske biodieselmærkeder, forekommer det rimeligt at forvente en fortjenstmargen, som er højere end prisen for kapital (låneomkostninger). Derudover er denne fortjeneste endog lavere end den fortjeneste, producenterne af den pågældende vare opnåede i UP, selv om dette niveau skyldes skævheder i omkostningerne som følge af den differentierede eksportafgiftsordning og de indenlandske biodieselpå priser, der reguleres af staten. Derfor og af ovennævnte årsager fastholdes det, at 15 % er et rimeligt beløb til fortjeneste, som kan opnås af en forholdsvis ny, kapitalintensiv erhvervsgren i Argentina.
- (45) Efter den endelige fremlæggelse hævdede CARBIO og de argentinske myndigheder, at i) henvisningen til fortjenstniveauet i USA var uberettiget, at ii) henvisningen til den mellemfristede debitorrente var ulogisk og aldrig tidligere været anvendt, og skulle der anvendes et sådant benchmark, burde det ikke være det argentinske, fordi investeringerne blev foretaget i amerikanske dollars sammen med udenlandske enheder, at iii) de argentinske producenters faktiske fortjeneste ikke kunne tages i betragtning som følge af den særlige markedssituation, og at iv) EU-erhvervsgrenens målfortjenstmargen til sammenligning var på 11 %.
- (46) Disse påstande må afvises. Kommissionen fandt, at en fortjenstmargen på 15 % var rimelig for biodieselindustrien i Argentina, eftersom den i UP stadig var en ung og kapitalintensiv erhvervsgren. Henvisningen til fortjenstmargenen i USA-sagen blev foretaget for at afvise påstanden om, at Kommissionen systematisk anvender en fortjenstmargen på 5 % ved beregningen af den normale værdi. Formålet med henvisningen til den mellemfristede debitorrente var heller ikke at fastsætte et benchmark, men at teste, hvorvidt den anvendte margin var rimelig. Det samme gælder for den fortjeneste, der faktisk blev opnået af virksomhederne i stikprøven. Samtidig, eftersom beregningen af den normale værdi ikke har samme formål som beregningen af målfortjenesten for EU-erhvervsgrenen uden dumpingimport, er det ikke relevant at sammenligne de to. Derfor bekræftes betragtning 46 i forordningen om midlertidig told hermed.
- (47) En eksporterende producent fremstiller biodiesel dels i sine egne anlæg, og dels via en forarbejdningsaftale med en uafhængig producent. Denne eksporterende producent anmodede om, at produktionsomkostningerne blev beregnet på ny med et andet vejet gennemsnit af virksomhedens egne produktionsomkostninger og produktionsomkostningerne i forbindelse med forarbejdningsaftalen end det, der anvendtes af Kommissionen i den foreløbige fase. Denne anmodning blev undersøgt og fundet berettiget, og produktionsomkostningerne for den pågældende virksomhed blev derfor genberegnet.
- (48) Kommissionen modtog andre mindre virksomhedsspecifikke krav, som dog ikke længere var relevante, efter at metoden til beregning af den normale værdi blev ændret, som beskrevet ovenfor. Derfor bekræftes konklusionerne i betragtning 40-46 i forordningen om midlertidig told under hensyn til ovennævnte ændringer.
- ## 2.2. Eksportpris
- (49) Det fremgår af betragtning 49 i forordningen om midlertidig told, at når eksportsalget foregik gennem forretningsmæssigt forbundne handelsvirksomheder inden for Unionen, blev der foretaget justeringer af eksportprisen, herunder for forventet fortjeneste til den forretningsmæssigt forbundne forhandler, i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9. I forbindelse med denne beregning blev et fortjenstniveau på 5 % for den forretningsmæssigt forbundne forhandler inden for Unionen anset for rimeligt. To eksporterende producenter påstod, at en fortjenstmargen på 5 % for den forretningsmæssigt forbundne forhandler i Unionen var for høj inden for handelen med råvarer, og at der enten ikke burde anvendes nogen fortjeneste eller anvendes en lavere procentsats (op til 2 % afhængigt af virksomhederne).
- (50) Der blev ikke fremlagt dokumentation til støtte for denne påstand. Under disse omstændigheder bekræftes fortjenstmargenen på 5 % for forretningsmæssigt forbundne forhandlere i EU.
- (51) Efter den endelige fremlæggelse fastholdt CARBIO, at en fortjenstmargen på 5 % var for høj inden for handelen med råvarer, og henviste til en undersøgelse udarbejdet af KPMG specielt til dette formål og forelagt for Kommissionen den 1. juli 2013 efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told. Kommissionen fandt resultaterne af undersøgelsen upålidelige på grund af analysens begrænsninger, som omtalt i selve undersøgelsen, hvilket førte til et begrænset udvalg af handelsvirksomheder, hvoraf halvdelen ikke solgte landbrugsprodukter. Derfor anses de forelagte beviser for at være mangelfulde. Som følge heraf bekræftes fortjenstmargenen på 5 % for de forretningsmæssigt forbundne forhandlere i EU.

- (52) En eksporterende producent klagede over, at Kommissionen ved fastsættelsen af eksportprisen ikke tog hensyn til de såkaldte »risikoafdækningsresultater«, dvs. den gevinst eller det tab, som en producent får ved salg og køb af futureskontrakter for sojabønneolie på Chicago Board of Trade (CBOT). Virksomheden fastholdt, at risikoafdækning er en nødvendig del af biodieselvirksomhed på grund af udsvingene i råvarepriserne, og fordi nettoindtægterne for biodieselsælgeren ikke kun er den pris, der betales af køberen, men også gevinsten (eller tabet) på de underliggende risikoafdækningstransaktioner.
- (53) Den påstand må afvises, da grundforordningens artikel 2, stk. 8, klart bestemmer, at eksportprisen er den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varen, når den sælges til eksport, uanset eventuelle særskilte — men indbyrdes forbundne — gevinster eller tab i tilknytning til risikoafdækningspraksis.
- (54) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger i forbindelse med eksportpriser, bekræftes konklusionerne i betragtning 47-49 i forordningen om midlertidig told hermed.

2.3. Sammenligning

- (55) Det fremgår af betragtning 53 i den midlertidige forordning, at i tilfælde, hvor eksportsalget skete gennem forretningsmæssigt forbundne handelsvirksomheder beliggende uden for EU, undersøgte Kommissionen, hvorvidt sådanne forretningsmæssigt forbundne forhandlere burde behandles som et mellemlid, der arbejder på provisionsbasis, og hvis det var tilfældet, blev der foretaget en justering i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), for at tage højde for en fiktiv avance, som forhandleren havde fået.
- (56) En virksomhed hævdede, at den fortjenstmargen, som anvendes af Kommissionen for den forretningsmæssigt forbundne forhandler uden for EU som en fiktiv avance, var for høj, og at en lavere fortjenstmargen ville være mere rimelig.
- (57) Kommissionen gennemgik nøje de argumenter, som den eksporterende producent fremsatte, men konkluderede på baggrund af de omfattende aktiviteter, der gennemføres af de forretningsmæssigt forbundne forhandlere, at en fortjenstmargen på 5 % blev anset for rimelig. Den påstand må derfor afvises.
- (58) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende sammenligning, bekræftes konklusionerne i betragtning 50-55 i forordningen om midlertidig told.

2.4. Dumpingmargener

- (59) Alle samarbejdsvillige argentinske eksporterende producenter anmodede om, at der i tilfælde af indførelse af en antidumpingtold på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina bør være en enkelt toldsats for

alle samarbejdsvillige eksporterende producenter baseret på det vejede gennemsnit af antidumpingtolden for alle eksporterende producenter i stikprøven. De støttede denne anmodning ved at hævde, at samtlige stikprøveudvalgte producenter forretningsmæssigt eller på anden vis er knyttet til hinanden, da de fremstiller, sælger, låner eller udveksler biodiesel med hinanden, og ofte sammenlæses varer fra flere virksomheder på samme fartøj og sendes til EU, og det er ikke længere muligt for toldmyndighederne at identificere og adskille varer fra forskellige producenter. Disse særlige omstændigheder skulle således gøre det umuligt at indføre individuelle toldsats i praksis.

- (60) Uanset at anmodningen kommer fra samtlige eksporterende producenter, herunder producenter med en lavere individuel dumpingmargen end den vejede gennemsnitlige margen, og trods forenklingspotentialet for toldmyndighederne, bør denne anmodning afvises. De påståede praktiske vanskeligheder bør ikke anvendes som en undskyldning for at fravige bestemmelserne i grundforordningen, medmindre det er uundgåeligt. I dette tilfælde umuliggør virksomhedernes praksis for så vidt angår ombytning, udlåning eller anden form for sammenblanding af den pågældende vare ikke i sig selv indførelsen af individuel told i praksis, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 6.
- (61) Tre virksomheder anmodede om at få deres navne opført på listen over samarbejdsvillige eksporterende producenter med henblik på at drage fordel af antidumpingtoldsatsen for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, frem for resttolden for »alle andre virksomheder«.
- (62) To af de tre virksomheder producerede allerede biodiesel til hjemmemarkedet eller via forarbejdningsaftaler for andre eksporterende producenter i UP, men de eksporterede ikke selv til Unionen. Den tredje virksomhed producerede ikke biodiesel i UP, da virksomhedens anlæg stadig var under opførelse på det pågældende tidspunkt.
- (63) Kommissionen mener, at betingelserne for at kunne betragtes som en samarbejdsvillig eksporterende producent ikke er opfyldt med hensyn til de tre ovennævnte virksomheder. Dette gælder ikke kun virksomheden, der slet ikke producerede biodiesel i UP, men også de virksomheder, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen og indsendte et stikprøveskema, idet de i stikprøvebesvarelsen gjorde det klart, at de producerede til hjemmemarkedet eller for tredjemand, men ikke eksporterede biodiesel til Unionen i eget navn.
- (64) Denne anmodning må derfor afvises, og restantidumpingtolden bør gælde for de tre pågældende virksomheder.

- (65) Under hensyntagen til justeringerne af den normale værdi og af eksportprisen, som anført ovenfor, og da der ikke er fremsat yderligere bemærkninger, erstattes tabellen i betragtning 59 i forordningen om midlertidig told med følgende endelige dumpingmargener, udtrykt som en procentdel af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet:

Virksomhed	Dumpingmargen
Louis Dreyfus Commodities S.A.	46,7 %
Gruppen »Renova« (Molinos Rio de la Plata S.A., Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A. og Vicentin S.A.I.C.)	49,2 %
Gruppen »T6« (Aceitera General Deheza S.A., Bunge Argentina S.A.)	41,9 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	46,8 %
Alle andre virksomheder	49,2 %

3. Indonesien

3.1. Normal værdi

- (66) Som nævnt ovenfor i betragtning 28-34 er Kommissionen nu nået til den konklusion, at den differentierede eksportafgiftsordning i Indonesien fordrejer biodieselproducenternes produktionsomkostninger i landet, og omkostningerne forbundet med produktion og salg af den pågældende vare er derfor ikke tilstrækkeligt afspejlet i de optegnelser, der føres af de indonesiske producenter, som er omfattet af undersøgelsen.
- (67) Kommissionen har derfor besluttet at ændre betragtning 63 i forordningen om midlertidig told og se bort fra de faktiske omkostninger til rå palmeolie, som er det vigtigste råmateriale, der indkøbes og anvendes til produktion af biodiesel, som registreret af de berørte virksomheder i deres regnskaber, og erstatte dem med den pris, som disse virksomheder ville have købt den rå palmeolie til, hvis der ikke forelå en sådan fordrejning.
- (68) Undersøgelsen har bekræftet, at priserne for rå palmeolie, som handles internt, i høj grad er trykket i forhold til den »internationale« referencepris, og forskellen ligger meget tæt på den eksportafgift, der anvendes for rå palmeolie. Da den differentierede eksportafgiftsordning begrænser mulighederne for at eksportere rå palmeolie, giver dette et større udbud af rå palmeolie på hjemmemarkedet, hvorved der lægges pres på de indenlandske priser for rå palmeolie. Dette udgør en særlig markedsituation.
- (69) I UP var eksportafgiften på biodieseleksport på mellem 2 % og 5 %. I samme periode var eksportafgiftssatsen for eksport af rå palmeolie på 15-20 %, mens eksportafgiften for raffineret, bleget og desodoriseret palmeolie varierede mellem 5-18,5 %. De forskellige toldsætter finder anvendelse i henhold til det tilsvarende interval af referencepriser (som følger de internationale markedstendenser og ikke har noget at gøre med kvalitetsforskelle). Eksportafgiften for frugt fra oliepalmer er fastsat til en fast sats på 40 %.
- (70) Af ovennævnte årsager ændres betragtning 63 i forordningen om midlertidig told, og prisen på det vigtigste råmateriale (rå palmeolie), som er registreret af de pågældende virksomheder, er i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5, blevet erstattet af referenceeksportprisen (HPE) ⁽¹⁾ for rå palmeolie, offentliggjort af de indonesiske myndigheder, der igen er baseret på offentliggjorte internationale priser (Rotterdam, Malaysia og Indonesien). Denne justering er foretaget for rå palmeolie indkøbt af både forretningsmæssigt forbundne og ikke forretningsmæssigt forbundne virksomheder. Omkostningerne ved egenproduceret rå palmeolie inden for samme juridiske enhed accepteres, eftersom der ikke er fundet nogen beviser for, at udgifterne til egenproduceret rå palmeolie inden for samme retlige enhed er påvirket af fordrejningen.
- (71) Alle eksporterende producenter fra Indonesien samt Indonesiens regering hævder, at erstatningen af omkostningerne til rå palmeolie, som registreret af virksomhederne, med den indonesiske referenceeksportpris for rå palmeolie hverken er tilladt i henhold til WTO's regler eller i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5, og derfor er ulovlig. I denne henseende hævdede Indonesiens regering, at Kommissionen fejlagtigt havde behandlet Republikken Indonesien som et land uden markedsøkonomi. Virksomhedernes argumenter kan opsummeres på følgende måde. For det første har Kommissionen ikke godtgjort, at der er grund til at afvige fra de registrerede faktiske omkostninger, eller at disse omkostninger ikke på rimelig vis afspejler omkostningerne forbundet med produktion af den pågældende vare, men har alene anført, at de registrerede omkostninger er unaturligt lave sammenlignet med internationale priser og derfor bør erstattes. Dette er i strid med WTO's regler, hvorefter det afgørende kriterium for at kunne afgøre, om en bestemt omkostning kan anvendes til beregning af produktionsomkostningerne, er, hvorvidt omkostningen er forbundet med produktion og salg af den pågældende vare, og ikke om omkostningen på rimelig vis afspejler markedsværdien. For det andet ville anvendelsen af denne artikel, selv om grundforordningens artikel 2, stk. 5, tilsyneladende giver mulighed for en justering, være begrænset til situationer, hvor myndighederne griber direkte ind på markedet ved at fastsætte og regulere priserne på et unaturligt lavt niveau. I dette særlige tilfælde hævder Kommissionen dog, at hjemmemarkedsprisen for rå palmeolie, frem for at være statsreguleret,

⁽¹⁾ Referenceeksportprisen er siden september 2011 blevet fastsat månedligt af de indonesiske myndigheder og udgør gennemsnittet af prisoplysningerne for den foregående måned fra tre forskellige kilder: i) cif Rotterdam, ii) cif Malaysia og iii) den indonesiske råvarebørs. Referenceeksportprisen fastsættes på grundlag af de samme kilder, men på fob-basis. For så vidt angår undersøgelsesperioden frem til september 2011 (juli-august 2011), blev kun Rotterdamprisen anvendt som benchmark for fastsættelsen af råvareeksportprisen for rå palmeolie.

holdes kunstigt lav, udelukkende på grund af eksportafgiften på rå palmeolie. Selv hvis dette skulle være tilfældet, må en eventuel påvirkning af hjemmemarkedsprisen anses for at være utilsigtet eller blot bivirkninger af eksportafgiftssystemet. For det tredje har Kommissionen fejlagtigt baseret sig på Acron-dommen med henblik på at begrunde lovformeligheden af justeringen for så vidt angår rå palmeolie. Denne dom er blevet appelleret og kan derfor ikke danne præcedens. Under alle omstændigheder var de faktiske omstændigheder i Acron-sagen anderledes, eftersom de vedrører en situation, hvor gaspriserne var statsregulerede, i modsætning til de frit fastsatte priser på rå palmeolie i Indonesien. Endelig hævdede Indonesiens regering, at justeringen i henhold til artikel 2, stk. 5, udelukkende fandt sted med henblik på at øge dumpingmargenerne på grund af forskelle i beskatning.

- (72) Påstanden om, at justeringen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5, er ulovlig i henhold til WTO's og/eller EU's regler, må afvises. WTO's antidumpingaftale indgår i grundforordningen, og det er derfor opfattelsen, at alle bestemmelserne i denne forordning, herunder artikel 2, stk. 5, er i overensstemmelse med Unionens forpligtelser i henhold til antidumpingaftalen. Det skal i denne forbindelse erindres, at grundforordningens artikel 2, stk. 5, gælder på lige fod for lande med eller uden markedsøkonomi. Som nævnt ovenfor (betragtning 42) fastsatte Retten i Acron-sagen det princip, at hvis omkostningerne i forbindelse med produktionen af den undersøgte vare ikke er tilstrækkeligt afspejlet i virksomhedernes optegnelser, kan de ikke anvendes ved beregningen af den normale værdi, og at sådanne omkostninger kan erstattes med omkostninger, der afspejler en pris, som er fastsat i forhold til markedskræfterne, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5. Det forhold, at Acron-sagen vedrørte priser, der var undergivet statskontrol, kan imidlertid ikke fortolkes således, at Kommissionen er afskåret fra at anvende artikel 2, stk. 5, for så vidt angår andre former for statslig intervention, der direkte eller indirekte fordrejer et bestemt marked ved at trykke priserne til et unaturligt lavt niveau. Panelet for China — Broilers er for nylig nået frem til en lignende konklusion ved fortolkningen af artikel 2.2.1.1 i antidumpingaftalen. I den foreliggende sag mener Kommissionen, at omkostningerne forbundet med produktionen af den pågældende vare ikke på rimelig vis er afspejlet i de pågældende virksomheders optegnelser, eftersom de er unormalt lave på grund af den argentinske differentierede eksportafgiftsordning. Det var derfor fuldt ud berettiget, at Kommissionen justerede omkostningerne for rå palmeolie i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5. Med hensyn til påstanden fra den indonesiske regering, skal det bemærkes, at justeringen i henhold til artikel 2, stk. 5, er baseret på de påviste forskelle mellem nationale og internationale priser for rå palmeolie og ikke på eventuelle beskatningsforskelle.
- (73) To eksporterende producenter i Indonesien hævdede, at Kommissionen ikke har godtgjort, at prisen for rå palmeolie på det indonesiske hjemmemarked er forvredet. De anfører, at Kommissionens antagelse om, at den differentierede eksportafgiftsordning begrænser mulighederne for at eksportere rå palmeolie, hvilket forøger udbuddet af rå

palmeolie på hjemmemarkedet med trykkede indenlandske priser til følge, er faktisk ukorrekt, eftersom rå palmeolie eksporteres i store mængder (70 % af den samlede produktion). Selv om hjemmemarkedet for rå palmeolie blev anset for at være fordrejet på grund af den differentierede eksportafgiftsordning, er referenceeksportprisen under alle omstændigheder også fordrejet, eftersom den er baseret på internationale eksportpriser, som omfatter eksportafgiften. Derfor kan referenceeksportprisen for rå palmeolie ikke anvendes som en passende benchmarkpris for justering af omkostningerne til rå palmeolie.

- (74) Uanset at rå palmeolie eksporteres fra Indonesien i store mængder, har undersøgelsen vist, at hjemmemarkedsprisen for rå palmeolie er unormalt lav sammenlignet med de internationale priser. Derudover ligger den konstaterede prisforskel tæt på den eksportafgift, som er pålagt den differentierede eksportafgiftsordning. Det er derfor rimeligt at konkludere, at det lave prisniveau på hjemmemarkedet skyldes en fordrejning forårsaget af den differentierede eksportafgiftsordning. Desuden fastsættes de internationale priser på råvarer, herunder rå palmeolie, på grundlag af udbud og efterspørgsel, hvilket afspejler dynamikken i markedskræfterne. Der er ikke fremlagt nogen dokumentation, der kunne tyde på, at markedskræfterne er blevet forvredet som følge af den indonesiske differentierede eksportafgiftsordning. Påstanden om, at referencemarkedsprisen ikke er et egnet benchmark, afvises derfor.
- (75) En eksporterende producent, for hvem der ikke blev konstateret et repræsentativt hjemmemarkedssalg (betragtning 60 i forordningen om midlertidig told), hævdede, at Kommissionen fejlagtigt havde foretaget repræsentativitetstesten på grundlag af salg fra forretningsmæssigt forbundne virksomheder enkeltvis i stedet for det globale salg fra samtlige virksomheder i gruppen. Den eksporterende producent erkender ikke desto mindre, at denne påståede fejl ikke påvirkede de foreløbige konklusioner i forbindelse med producenten. Der mindes om, at de enkelte forretningsmæssigt forbundne virksomheder ikke bestod repræsentativitetstesten for så vidt angik denne eksporterende producent. I tilfælde af, at denne påstand skulle blive anset for berettiget, må det derfor konstateres, at en repræsentativitetstest på grundlag af det samlede hjemmemarkedssalg for samtlige forretningsmæssigt forbundne virksomheder ikke kunne have fået indvirkning på de foreløbige konklusioner, som bekræftet af den eksporterende producent. Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 60-62 i forordningen om midlertidig told hermed.
- (76) En part hævdede, at dens salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger var overvurderet, jf. betragtning 63 i forordningen om midlertidig told. Efter undersøgelsen af denne påstand fremgik det, at der var medtaget salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger for både hjemmemarkeds- og eksportsalg i beregningen af den normale værdi. Der blev således foretaget de nødvendige korrektioner med henblik på kun at anvende salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger for hjemmemarkedssalget.

- (77) En part satte spørgsmålstegn ved beregningen af den normale værdi og navnlig valget af metode i henhold til artikel 2, stk. 6, som nævnt i betragtning 65 i forordningen om midlertidig told. Artikel 2, stk. 6, omfatter tre alternative metoder til fastsættelse af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste, i tilfælde af, at virksomhedens faktiske omkostninger ikke kan benyttes. Denne part hævdede, at disse tre metoder skal tages i betragtning efter den rækkefølge, hvori de optræder i bestemmelsen, og at artikel 2, stk. 6, litra a), og artikel 2, stk. 6, litra b), bør anvendes som de første.
- (78) I forordningen om midlertidig told behandles tilsyneladende kun metoden i artikel 2, stk. 6, litra c), men i de følgende betragtninger redegøres nærmere for, hvorfor artikel 2, stk. 6, litra a), og artikel 2, stk. 6, litra b), ikke finder anvendelse i dette tilfælde.
- (79) Artikel 2, stk. 6, litra a), finder ikke anvendelse, da der ikke er fastsat nogen faktiske beløb for de stikprøveudtagne indonesiske (og argentinske) virksomheder, eftersom de ikke havde noget salg i normal handel. Derfor findes der ingen oplysninger om faktiske beløb for nogen anden eksportør eller producent (i stikprøven), der gør det muligt at anvende artikel 2, stk. 6, litra a).
- (80) Artikel 2, stk. 6, litra b), er ikke relevant, da alle indonesiske (og argentinske) virksomheder i stikprøven ikke har salg af varer inden for samme generelle kategori, der er foretaget i normal handel.
- (81) For så vidt angår artikel 2, stk. 6, litra b), hævdede denne part også, at grundforordningen ikke er i overensstemmelse med WTO's forordning, for så vidt som den indeholder det i artikel 2, stk. 6, litra b), fastsatte krav om, at salget bør finde sted i normal handel. Som nævnt i betragtning 72 ovenfor indgår WTO's antidumpingaftale imidlertid i grundforordningen, og det er derfor opfattet, at alle bestemmelserne i denne forordning, herunder artikel 2, stk. 6, er i overensstemmelse med EU's forpligtelser i henhold til antidumpingaftalen, og at punktet vedrørende salg i normal handel er fuldt overensstemmende.
- (82) Valget af artikel 2, stk. 6, litra c), for så vidt angår anvendelse af enhver anden rimelig metode til fastlæggelse af en fortjenstmargen, bekræftes derfor.
- (83) Desuden mente adskillige parter, at den fortjenstmargen på 15 %, som blev anvendt ved beregningen af den normale værdi, var for høj. De hævdede, at forordningen om midlertidig told ikke forklarer, hvordan Kommissionen har beregnet de 15 %, og at de derfor antager, at Kommissionen tog de 15 % fra den fortjenstmargen, der blev benyttet ved skadesberegningen. De hævdede, at Kommissionen i flere andre tilfælde vedrørende råvarer anvendte fortjenstmargener på ca. 5 %. Flere parter foreslog at benytte fortjenstmargenen for bioethanol med oprindelse i USA. En part foreslog endvidere at anvende den lavere fortjenstmargen ved salg af en blanding af biodiesel og mineralsk diesel. Derudover hævdede Indonesiens regering, at det er overlappende at erstatte omkostningerne for rå palmeolie i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5, og samtidig anvende en fortjenstmargen på 15 % i henhold til artikel 2, stk. 6, litra c), hvilket skulle afspejle fortjenstmargenen på et uhindret marked.
- (84) For det første er det ikke korrekt, at Kommissionen systematisk anvender en fortjenstmargen på 5 % ved beregningen af den normale værdi. Enhver situation vurderes individuelt under hensyntagen til sagens særlige omstændigheder. I biodieselsagen mod USA fra 2009 blev der eksempelvis anvendt forskellige fortjenstniveauer, hvor den vejede gennemsnitlige fortjeneste lå et godt stykke over 15 %. For det andet, eftersom den kort- og mellemfristede debitorrente i Indonesien er på ca. 12 % ifølge Verdensbankens tal, er det rimeligt at forvente en fortjenstmargen i forbindelse med virksomhed på det indenlandske biodieselmarked, som er højere end prisen for kapital (låneomkostninger). For det tredje, vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt salget af en blanding af biodiesel og mineralsk diesel hører ind under den samme generelle varekategori, fastsættes det i grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra b), som nævnt i betragtning 80, at et sådant salg bør finde sted i normal handel. Da hjemmemarkedssalget af biodiesel ikke finder sted i normal handel, anses salget af en blanding af biodiesel og mineralsk diesel på tilsvarende vis ikke for at finde sted i normal handel. Derfor, og af ovennævnte årsager, er 15 % et rimeligt beløb til fortjeneste, som kan opnås af en forholdsvis ny, kapitalintensiv erhvervsgren i Indonesien. Den indonesiske regerings argument vedrørende en overlappende virkning kan ikke godtages, da omkostningsjusteringer i henhold til artikel 2, stk. 5, og den rimelige fortjeneste i henhold til artikel 2, stk. 6, litra c), er to klart adskilte spørgsmål. Derfor bekræftes betragtning 65 i forordningen om midlertidig told hermed.
- (85) En part hævdede, at eftersom referenceeksportprisen for rå palmeolie omfatter internationale transportomkostninger, og da formålet med justeringen af hjemmemarkedsprisen for rå palmeolie i forhold til den internationale pris for rå palmeolie er at nå frem til en ufordrejet pris for indenlandsk rå palmeolie, bør referenceeksportprisen for rå palmeolie nedjusteres for at udelukke transportomkostninger.

- (86) Den påstand må afvises. Kommissionen overvejede en række alternativer i forbindelse med udvælgelsen af den mest hensigtsmæssige pris, som bør anvendes som en international referencepris. Det bør erindres, at de indonesiske myndigheder selv anvender referenceeksportprisen som benchmark for beregningen af det månedlige niveau for eksporttold. Den referenceeksportpris, som defineres af de indonesiske myndigheder, blev derfor anset for at være den mest hensigtsmæssige internationale referencepris, der skal anvendes som benchmark for fastsættelsen af fordrejningsniveauet for omkostningerne til produktion af biodiesel i Indonesien.
- (87) To parter påstod, at Kommissionen havde undladt at tage hensyn til, at de fremstiller biodiesel fra råvarer, som er anderledes end rå palmeolie, dvs. palmefedtsyredistillat, raffineret palmeolie eller raffineret palmestearin. Ved ikke at tage hensyn til parternes anvendelse af den egentlige råvare i produktionen af biodiesel blev justeringen med hensyn til rå palmeolie (som beskrevet i betragtning 70) foretaget for den forkerte råvare, hvilket således har ført til en ukorrekt beregnet normal værdi.
- (88) Disse påstande må afvises. Det skal understreges, at Kommissionen blot erstattede omkostningerne til den rå palmeolie, som købes af forretningsmæssigt forbundne og ikke forretningsmæssigt forbundne leverandører til produktion af biodiesel. For så vidt angår biprodukter såsom palmefedtsyredistillat, raffineret palmeolie og raffineret palmestearin, der fremstilles ved forarbejdning af indkøbt rå palmeolie, og som desuden videreforarbejdes til produktion af biodiesel, foretoges der ingen justeringer.
- (89) Tre parter fremførte, at Kommissionen ikke tog hensyn til, at deres indkøb af rå palmeolie fra forretningsmæssigt forbundne virksomheder bør behandles på samme måde som den interne produktion, hvorfor der ikke bør finde nogen justering sted i henhold til artikel 2, stk. 5 (som beskrevet i betragtning 70 ovenfor). Parterne hævder, at transaktioner inden for gruppen blev gennemført på normale markedsvilkår og derfor ikke bør justeres og erstattes af en international pris. Desuden hævdede en eksporterende producent, at den beregnede normale værdi bør beregnes på månedsbasis i UP.
- (90) Eftersom den interne afregningspris ikke kan anses for pålidelig, er det Kommissionens faste praksis at undersøge, om transaktioner mellem forbundne parter faktisk gennemføres på normale markedsvilkår. Med henblik herpå sammenligner Kommissionen prisen mellem de forretningsmæssigt forbundne virksomheder med den underliggende markedspris. Da den underliggende indlandske markedspris er fordrejet, kan Kommissionen ikke foretage en sådan kontrol. Kommissionen er derfor nødt til at erstatte denne upålidelige pris med en rimelig pris, som ville finde anvendelse i henhold til armslængdeprincippet under normale markedsvilkår. I dette tilfælde den internationale pris. Hvad angår kravet om månedlige beregninger for den beregnede normale værdi, indeholder de fremlagte og efterprøvede oplysninger ikke tilstrækkeligt detaljerede oplysninger til at foretage en sådan beregning. Begge påstande blev derfor afvist.
- (91) EU-erhvervsgruppen hævdede, at omkostningerne ved den egenproducerede rå palmeolie inden for samme retlige enhed også bør justeres i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5, da den også er påvirket af den fordrejning, som skyldes den differentierede eksportafgiftsordning.
- (92) Den påstand må afvises. Mens råvarerne sendes gennem biodieselproduktionsprocessen i forskellige faser af raffineringen/forarbejdningen, kan omkostningerne til disse produktionsfaser betragtes som pålidelige, da de realiseres inden for samme retlige enhed, og spørgsmålet om upålidelige interne afregningspriser, som beskrevet ovenfor, forekommer ikke.
- (93) En eksporterende producent hævdede, at Kommissionen burde have trukket de såkaldte prisreguleringer fra den beregnede normale værdi. Den påstand kan ikke godtages. Den beregnede normale værdi blev beregnet på grundlag af omkostninger. Det vil derfor være uhenigtsmæssigt at foretage reguleringer på grundlag af prisovervejelser.
- ### 3.2. Eksportpris
- (94) En part satte spørgsmålstegn ved fastsættelsen af eksportprisen og hævdede, at både risikoafdækningsgevinster og -tab bør tages i betragtning, og påstod, at en uens regnskabsmæssig behandling af risikoafdækningsgevinster og -tab vedrørende biodiesel havde fundet sted.
- (95) Påstanden om, at både risikoafdækningsgevinster og -tab bør tages i betragtning, må afvises. Grundforordningens artikel 2, stk. 8, bestemmer klart, at eksportprisen skal være den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varen, når den sælges til eksport, uanset eventuelle særskilte — men indbyrdes forbundne — gevinster eller tab i tilknytning til risikoafdækningspraksis. Derfor bekræftes metodologien i betragtning 66-67 i forordningen om midlertidig told hermed.
- (96) Kommissionen erkender, at der forekom en uens regnskabsmæssig behandling af en parts risikoafdækningsgevinster og -tab vedrørende biodiesel i den foreløbige fase. Denne påstand blev accepteret, og de nødvendige berigtigelser er blevet foretaget.
- (97) Hvad angår betragtning 68 i forordningen om midlertidig told, hævdede en part, at den fortjenstmargen på 5 %, der anvendtes for forretningsmæssigt forbundne handelsvirksomheder beliggende i EU, giver et uforholdsmæssigt stort kapitalafkast og overvurderer den fortjeneste, der normalt opnås ved salg af biodiesel via ikke forretningsmæssigt forbundne forhandlere. Denne part hævder, at et typisk kapitalafkast svarer til en fortjenstmargen på 1,3 %-1,8 %.

(98) I betragtning af den manglende samarbejdsvilje hos de ikke forretningsmæssigt forbundne importører, og eftersom handelsvirksomheder er servicevirksomheder uden betydelige kapitalinvesteringer, hvilket gør ovennævnte påstand om kapitalafkast irrelevant, afviser Kommissionen denne påstand og finder en fortjenstmargen på 5 % berettiget i dette tilfælde. Derfor bekræftes betragtning 68 i forordningen om midlertidig told hermed.

(99) Hvad angår betragtning 69 i forordningen om midlertidig told, hævdede en part, at tillægget i forbindelse med dobbelttælling af biodiesel bør lægges til eksportprisen, da der er tale om en traditionel gennemførelse af italiensk lovgivning.

(100) Selv hvis Kommissionen skulle acceptere denne påstand og føje tillæggene til eksportprisen, ville tillæggene skulle trækkes fra igen i henhold til artikel 2, stk. 10, litra k), med henblik på at sammenligne eksportprisen med samme normale værdi, idet der tages behørigt hensyn til forskelle, der påvirker prissammenligneligheden. Da der i Indonesien ikke er noget tillæg for dobbelttælling af biodiesel, ville den højere eksportpris i Italien derfor ikke være direkte sammenlignelig. Den påstand afvises derfor, og betragtning 69 i forordningen om midlertidig told bekræftes hermed.

(101) Efter den endelige fremlæggelse gentog denne part sin påstand. Der blev imidlertid ikke fremført nye argumenter, der kunne ændre Kommissionens vurdering. Derfor bekræftes betragtning 69 i forordningen om midlertidig told fortsat.

(102) Efter den endelige fremlæggelse henlede flere eksporterende producenter Kommissionens opmærksomhed på påståede regnefejl i dumpingberegningerne. Disse påstande blev undersøgt, og beregningerne ændredes, hvor det var påkrævet.

3.3. Sammenligning

(103) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende sammenligning, bekræftes betragtning 70-75 i forordningen om midlertidig told hermed.

3.4. Dumpingmargener

(104) Under hensyntagen til justeringerne af den normale værdi og af eksportprisen, som anført i ovennævnte betragtninger, og da der ikke er fremsat yderligere bemærkninger, er de endelige dumpingmargener, udtrykt som en procentdel af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, som følger:

Virksomhed	Dumpingmargen
PT. Ciliandra Perkasa, Djakarta	8,8 %
PT. Musim Mas, Medan	18,3 %
PT. Pelita Agung Agrindustri, Medan	16,8 %

Virksomhed	Dumpingmargen
PT. Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan and PT. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	23,3 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	20,1 %
Alle andre virksomheder	23,3 %

E. SKADE

1. EU-produktion og EU-erhvervsgren

(105) I betragtning 80-82 i forordningen om midlertidig told defineres EU-erhvervsgrenen, og det bekræftes, at tre virksomheder blev udelukket fra definitionen på EU-erhvervsgrenen som følge af deres afhængighed af import fra de pågældende lande, hvilket vil sige, at de importerede betydeligt mere biodiesel fra de pågældende lande, end de producerede selv.

(106) Yderligere to virksomheder blev udelukket fra definitionen på EU-erhvervsgrenen, da de ikke havde produceret biodiesel i undersøgelsesperioden.

(107) Der blev efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told modtaget bemærkninger om, at andre virksomheder burde udelukkes fra definitionen på EU-erhvervsgrenen som følge af import af biodiesel fra de pågældende lande, og også på grund af deres forbindelse til de eksporterende producenter i Argentina og Indonesien, hvorved de unddrager sig de negative konsekvenser af dumping.

(108) Disse påstande blev afvist. Efter at have analyseret påstanden om forbindelser mellem eksporterende producenter og EU-erhvervsgrenen fandtes det, at et holdingselskab besad aktier i både en argentinsk eksporterende virksomhed og en EU-virksomhed.

(109) For det første fandtes disse virksomheder at være åbent konkurrerende med hinanden om de samme kunder på EU-markedet, hvilket viser, at deres forhold ikke havde nogen indvirkning på forretningspraksis for hverken den argentinske eksporterende producent eller EU-producenten.

(110) Efter den endelige fremlæggelse anmodede en af de interesserede parter om oplysninger vedrørende Kommissionens konklusion om, at argentinske eksportører og EU-erhvervsgrenen konkurrerede om de samme kunder på det europæiske marked. Dette fremgik af undersøgelsen af EU-producenterne og undersøgelsen af argentinske eksportører, og der er ikke fremlagt beviser til støtte for påstanden om, at argentinske eksportører og EU-producenter har besluttet ikke at konkurrere om salget af biodiesel til slutbrugere. Antallet af slutbrugere er forholdsvist lille og består af de vigtigste af de store olieaffinerier, der køber både fra EU-producenter og -importører.

- (111) Dernæst har den EU-producent, der er omtalt i betragtning 108, sit vigtigste interessecentrum i Unionen, navnlig dens produktion og tilknyttede salgsaktiviteter samt forskningsaktiviteter. Derfor var konklusionen, at forbindelsen ikke var en grund til at udelukke denne virksomhed fra definitionen på EU-erhvervsgrenen i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 1, litra a).
- (112) Den omstændighed, at en del af EU-erhvervsgrenen har importeret biodiesel fra de pågældende lande, er ikke i sig selv nok til at ændre definitionen på EU-erhvervsgrenen. Som forklaret i forordningen om midlertidig told var EU-erhvervsgrenens import fra de pågældende lande foretaget som selvforsvar. Desuden blev det konstateret, at interessecentret for en række EU-producenter, som importerede fra de pågældende lande, forblev i Unionen — og disse virksomheder producerede mere målt i volumen, end de importerede, og deres forskningsrelaterede opgaver blev udført i Unionen.
- (113) En interesseret part hævdede, at EU-erhvervsgrenen også bør omfatte de virksomheder, der købte biodiesel og blandede biodiesel med mineralsk diesel, da disse

blandinger også udgjorde den pågældende vare. Denne påstand afvises. Den pågældende vare er biodiesel, både i ren form og i blandinger. Derfor er producenterne af den pågældende vare producenter af biodiesel, og ikke de virksomheder, der blander biodiesel med mineralsk diesel.

- (114) Definitionen på EU-erhvervsgrenen, som anført i betragtning 80-82 i forordningen om midlertidig told, bekræftes derfor sammen med produktionsmængden i UP, som anført i betragtning 83 i forordningen om midlertidig told.

2. EU-forbruget

- (115) Efter den foreløbige fremlæggelse foretog EU-erhvervsgrenen en lille justering af deres salg for 2009 og derved EU-forbruget for det pågældende år. Denne korrektion ændrer ikke tendensen eller de konklusioner, der er udledt på grundlag af oplysningerne i forordningen om midlertidig told. Tabel 1 korrigeres nedenfor. Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 84-86 i forordningen om midlertidig told hermed.

EU-forbruget	2009	2010	2011	UP
Ton	11 151 172	11 538 511	11 159 706	11 728 400
Indeks 2009 = 100	100	103	100	105

Kilde: Eurostat, oplysninger fra EU-erhvervsgrenen.

3. Kumulativ vurdering af virkningerne af importen fra de pågældende lande

- (116) I betragtning 88-90 i forordningen om midlertidig told fastslog Kommissionen, at betingelserne for en kumulativ vurdering af virkningerne af importen fra Argentina og Indonesien var opfyldt. Dette blev anfægtet af en interesseret part, der hævdede, at PME fra Indonesien ikke konkurrerede med biodiesel produceret i Unionen på samme grundlag som SME fra Argentina, og at PME var billigere end EU-produceret biodiesel, da råmaterialet (eller »råvaren«) var billigere end den tilgængelige råvare i Unionen.
- (117) Disse påstande blev afvist. Både SME og PME importeres til Unionen og fremstilles desuden i Unionen og blandes med RME og andre biodieselprodukter, der er fremstillet i Unionen, inden de sælges eller blandes med mineralsk diesel. De virksomheder, der blander biodiesel, kan vælge mellem at købe biodiesel af forskellige råmaterialer og med forskellig oprindelse, når de skal producere deres endelige produkt, baseret på markeds- og klimaforholdene i løbet af året. PME sælges i større mængder i

sommermånederne og i mindre mængder i vintermånederne, men det er stadig i konkurrence med RME og EU-produceret biodiesel og også SME fra Argentina.

- (118) Derfor bekræftes betragtning 90 i forordningen om midlertidig told hermed.

4. Mængde, pris og markedsandel for dumpingimporten fra de pågældende lande

- (119) En interesseret part anfægtede de importoplysninger, der er fastsat i tabel 2 i forordningen om midlertidig told, hvoraf det fremgår, at importen fra Indonesien var meget lavere end det, der er angivet i tabellen. Importoplysningerne i tabel 2 var baseret på oplysninger fra Eurostat, som blev kontrolleret omhyggeligt og fundet korrekte og i overensstemmelse med de oplysninger, der er indsamlet fra de indonesiske eksportører. Biodiesel er et relativt nyt produkt, og de toldkoder, der gælder for importen af biodiesel, har ændret sig i de senere år. Ved indsamling af oplysninger fra Eurostat skal de daværende koder derfor anvendes for at sikre, at oplysningerne er korrekte. Dette forklarer, hvorfor den interesserede parts indsamling af data er ufuldstændig og viser lavere import end det fulde datasæt vist i tabel 2.

- (120) Som følge af den lille ændring i EU-forbruget i tabel 1 har markedsandelen for Argentina for 2009 i tabel 2 også ændret sig en smule, mens der for Indonesien ikke var nogen ændring. Dette ændrer ikke ved tendenserne for oplysningerne eller de konklusioner, der er udledt af dem. Markedsandelen korrigeres nedenfor.

	2009	2010	2011	UP
Import fra Argentina				
Markedsandel	7,7 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
Indeks 2009 = 100	100	135	167	141

Kilde: Eurostat.

5. Prisunderbud

- (121) Med henblik på at fastlægge prisunderbuddet blev der, jf. betragtning 94-96 i forordningen om midlertidig told, foretaget en sammenligning af priserne på import fra Argentina og Indonesien med salgspriserne for EU-erhvervsgruppen ved hjælp af oplysninger fra virksomhederne i stikprøven. I denne sammenligning var biodiesel importeret af EU-erhvervsgruppen til videresalg udelukket fra beregningen af prisunderbud.
- (122) Interesserede parter bemærkede, at den anvendte metode, der var en sammenligning af koldfilterpunktet, ikke var den samme som i en tidligere antidumpingundersøgelse vedrørende biodiesel fra USA, hvor sammenligningen blev foretaget på grundlag af råvarer.
- (123) I modsætning til de eksporterende producenter i Argentina og Indonesien sælger EU-erhvervsgruppen ikke biodiesel fremstillet af en enkelt råvare, men blander flere råvarer sammen med henblik på produktion af den endelige biodiesel, som skal sælges. Den endelige kunde har ikke kendskab til og er ikke berørt af sammensætningen af, hvad de køber, når produktet har det krævede koldfilterpunkt. Det, der betyder noget for kunden, er koldfilterpunktet, uanset hvilken råvare der anvendes. Under disse omstændigheder blev det i denne procedure anset for passende at foretage prissammenligningen på grundlag af koldfilterpunktet.
- (124) Vedrørende importen fra Indonesien med koldfilterpunkt 13 eller derover, blev der foretaget en justering, som er forskellen i prisen mellem EU-erhvervsgruppen salg af varer med koldfilterpunkt 13 og EU-erhvervsgruppen salg af varer med koldfilterpunkt 0, for at sammenligne varer med koldfilterpunkt 13 og derover fra Indonesien med varer med koldfilterpunkt 0 fremstillet og blandet i Unionen. En indonesisk eksporterende producent bemærkede, at eftersom EU-erhvervsgruppen salg af varer med koldfilterpunkt 13 foregik i små mængder pr. transaktion, bør disse priser sammenlignes med lignende transaktionsstørrelser med koldfilterpunkt 0. Ved kontrol af transaktioner med koldfilterpunkt 0 og en tilsvarende mængde pr. transaktion, var den konstaterede prisforskel i overensstemmelse med forskellen ved anvendelse af alle transaktioner med koldfilterpunkt 0, med forskelle i priserne, som lå både over og under den gennemsnitlige prisforskel. Derfor var der ingen ændring i det prisunderbudsniveau, der blev konstateret i betragtning 97 i forordningen om midlertidig told.
- (125) En indonesisk eksporterende producent anmodede Kommissionen om at offentliggøre det komplette varekontrolnummer for de blandinger, der sælges af EU-erhvervsgruppen — procentdelene af hver råvare i salget, som EU-erhvervsgruppen har foretaget af deres egen produktion. Da sammenligningen med henblik på skadesvurdering udelukkende blev foretaget på grundlag af koldfilterpunktet, blev anmodningen afvist.
- (126) En interesseret part hævdede, at der var en prisforskel mellem biodiesel, der opfyldte kriterierne i direktivet om vedvarende energi (»bæredygtighedscertificeret«), og biodiesel, som ikke opfyldte kriterierne. Denne hævdede, at der, eftersom importen fra Indonesien ikke var bæredygtighedscertificeret, og den pris, der forlanges for certificeret biodiesel, var højere, burde foretages en justering.
- (127) Den påstand blev afvist. Næsten hele importen fra Indonesien i UP var bæredygtighedscertificeret. Under alle omstændigheder havde medlemsstaterne først gennemført bæredygtighedskriterierne i henhold til direktivet om vedvarende energi i deres nationale lovgivning i løbet af 2012, hvilket betyder, at det i det meste af UP ikke havde nogen betydning, om biodiesel var bæredygtighedscertificeret eller ej.
- (128) Efter den endelige fremlæggelse fremsatte en indonesisk eksporterende producent bemærkninger om prisunderbudsberegningerne og hævdede, at PME-importen fra Indonesien bør sammenlignes med EU-erhvervsgruppen samlede salg. Faktisk har underbudsberegningen været at sammenligne salget af PME fra Indonesien med EU-erhvervsgruppen samlede salg af varer med koldfilterpunkt 0 gennem en forhøjelse af prisen på den indonesiske PME-import med en prisfaktor, som er beregnet ved at sammenligne EU-erhvervsgruppen salg af varer med koldfilterpunkt 0 med EU-erhvervsgruppen salg af varer med koldfilterpunkt 13. Påstanden afvises derfor. Påstanden fra den samme interesserede part om, at beregningerne af skade omfattede importerede varer, er faktisk forkert og afvises derfor. Under alle omstændigheder blev importeret biodiesel og EU-produceret biodiesel blandet sammen og solgt til samme pris som blandinger, der ikke omfattede importeret biodiesel.

(129) En indonesisk eksporterende producent anfægtede også beregningen af omkostninger påløbet efter importen. Men disse omkostninger blev kontrolleret som de faktiske omkostninger ved import af biodiesel fratrukket omkostninger til levering til det endelige bestemmelsessted, og ingen ændringer er nødvendige.

6. Makroøkonomiske indikatorer

(130) Som nævnt i betragtning 101 i forordningen om midlertidig told blev følgende makroøkonomiske indikatorer analyseret ud fra indberettede oplysninger for hele EU-erhvervsgrænsen: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet, størrelse af dumpingmarginen og genrejsning efter tidligere dumping.

	2009	2010	2011	UP
Produktionskapacitet (ton)	18 856 000	18 583 000	16 017 000	16 329 500
<i>Indeks 2009 = 100</i>	100	99	85	87
Produktionsmængde (ton)	8 729 493	9 367 183	8 536 884	9 052 871
<i>Indeks 2009 = 100</i>	100	107	98	104
Kapacitetsudnyttelse	46 %	50 %	53 %	55 %
<i>Indeks 2009 = 100</i>	100	109	115	120

(132) I betragtning 103 i den midlertidige forordning analyseredes den tidligere kapacitetsudnyttelse, og det konstateredes, at produktionen steg, mens kapaciteten forblev stabil. Med de reviderede oplysninger stiger produktionen fortsat, mens den brugbare kapacitet faldt i samme periode. Dette viser, at EU-erhvervsgrænsen mindskede den disponible kapacitet på baggrund af den øgede import fra Argentina og Indonesien og dermed reagerede på markedssignalerne. Disse reviderede oplysninger er nu mere på linje med de offentlige udtalelser fra EU-erhvervsgrænsen og EU-producenterne om, at produktionen blev standset i flere anlæg i den betragtede periode, og at kapaciteten, der var installeret, ikke var umiddelbart tilgængelig til brug eller kun kunne anvendes med betydelige reinvesteringer.

(133) Flere interesserede parter anfægtede den reviderede kapacitet og kapacitetsudnyttelsesoplysningerne. Men ingen af de interesserede parter foreslog nogen alternativer. Revisionen er baseret på de reviderede kapacitetsoplysninger fra klageren, som dækker hele EU-erhvervsgrænsen. De reviderede oplysninger blev krydsrefereret med offentligt tilgængelige oplysninger vedrørende især uudnyttet kapacitet samt kapacitet hos producenter, som indstillede driften på grund af finansielle vanskeligheder. Som forklaret ovenfor i afsnit 6, »Makroøkonomiske indikatorer«, giver de reviderede oplysninger mere nøjagtige data

(131) Efter den foreløbige fremlæggelse bemærkede EU-erhvervsgrænsen, at de kapacitetsoplysninger, som var blevet anvendt i tabel 4 i forordningen om midlertidig told, omfattede kapacitet, der ikke var blevet nedlagt, men som ikke var i en sådan stand, at den ville have været tilgængelig til brug i UP eller i de tidligere år til fremstilling af biodiesel. Denne kapacitet blev separat identificeret som »uudnyttet kapacitet«, hvilket ikke bør medregnes som disponibel kapacitet. Tallene for kapacitetsudnyttelse i tabel 4 var derfor undervurderet. Efter en grundig gennemgang af de genfremsendte oplysninger blev disse godtaget, og tabel 4 er gengivet på ny nedenfor. Kapacitetsudnyttelsesgraden, som havde været mellem 43 % og 41 % i forordningen om midlertidig told, lå nu mellem 46 % og 55 %. EU-erhvervsgrænsen korrigerede også produktionsoplysninger for 2009 til fremstilling af nedenstående tabel:

vedrørende den ledige kapacitet til produktion af biodiesel i den betragtede periode end de oprindeligt fremsendte data, som er offentliggjort i forordningen om midlertidig told.

(134) En af de interesserede parter gjorde gældende, at EU-erhvervsgrænsen ikke forvoldtes skade, da produktionsmængderne steg i takt med forbruget. Dette argument afvises, da andre vigtige skadesindikatorer tydeligt viser, at der forekommer skade, navnlig tabet af markedsandel til importen fra de pågældende lande og tendensen til nedsat fortjeneste, hvilket førte til tab.

(135) En anden interesseret part fremførte, at EU-erhvervsgrænsen ikke forvoldtes skade ved sammenligning alene af udviklingen mellem 2011 og UP i modsætning til en sammenligning af udviklingen i perioden fra 1. januar 2009 til udgangen af UP (»den betragtede periode«). Da UP omfatter halvdelen af 2011, er en sammenligning mellem 2011 og UP ikke korrekt. For at en sammenligning skal give mening, er det desuden nødvendigt at undersøge tendenser med relevans for skadesvurderingen i en tilstrækkelig lang periode, hvilket fandt sted i det foreliggende tilfælde. Påstanden afvises derfor.

(136) Den samme interesserede part bemærkede, at Kommissionen ikke havde offentliggjort den samlede salgsværdi for EU-erhvervsgrænsen i forordningen om midlertidig told, og anmodede om, at dette tal blev offentliggjort. Alle relevante faktorer, som er nævnt i grundforordningens artikel 3, stk. 5, blev imidlertid undersøgt, så der kunne foretages en fuldstændig skadesvurdering. Oplysninger om salgsværdien blev indsamlet (og verificeret) fra virksomheder i stikprøven, som var repræsentative for EU-erhvervsgrænsen som helhed.

(137) Den samme part bemærkede også, at EU-erhvervsgrænsen var i stand til at øge beskæftigelsen, og at der derfor ikke var nogen negativ indvirkning på EU-erhvervsgrænsen i undersøgelsesperioden.

(138) Men som beskrevet i betragtning 106 i forordningen om midlertidig told, er beskæftigelsen i denne kapitalintensive industri forholdsvis lav. Derfor kan små udsving i tallene medføre store ændringer i de indekserede data. Stigningen i den samlede beskæftigelse opvejer ikke den skade, EU-erhvervsgrænsen har lidt, som det fremgår af andre indikatorer.

(139) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 103-110 i forordningen om midlertidig told hermed.

7. Mikroøkonomiske indikatorer

(140) Som beskrevet i betragtning 102 i forordningen om midlertidig told blev følgende mikroøkonomiske indikatorer analyseret ud fra kontrollerede oplysninger fra de stikprøveudtagne EU-producenter: gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, lønomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

(141) Da der ikke er fremsat relevante bemærkninger hertil, bekræftes betragtning 111-117 i forordningen om midlertidig told hermed.

8. Konklusion om skade

(142) Flere parter gjorde indsigelse mod konklusionen om skade, som blev fremsat i forordningen om midlertidig told, med den begrundelse, at en række indikatorer tilsyneladende var forbedret mellem 2011 og UP. Selv om det er rigtigt, at udviklingen for en række indikatorer gik i positiv retning mellem 2011 og UP (f.eks. produktion og salg), var erhvervsgrænsen ikke i stand til at overføre omkostningsstigningerne i denne periode, som anført i betragtning 111 i forordningen om midlertidig told. Dette resulterede i en yderligere forværring af EF-erhvervsgrænsens situation fra tab på 0,2 % i 2011 til tab på 2,5 % i UP. Det konkluderes derfor, at selv om

skadesanalysen blev begrænset til perioden 2011-UP, ville erhvervsgrænsen stadig blive anset for at have lidt væsentlig skade.

(143) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 118-120 i forordningen om midlertidig told hermed.

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Dumpingimportens virkning

(144) En interesseret part hævdede, at importen fra Argentina ikke kunne være årsag til skade, da importmængden havde været stabil fra 2010 til udgangen af UP og let faldende fra 2011 til udgangen af UP.

(145) Disse oplysninger stammer fra tabel 2 i forordningen om midlertidig told og er korrekte. Kommissionens analyse løber imidlertid fra begyndelsen af den betragtede periode til udgangen af UP, og på dette grundlag er importen steget med 48 %, hvilket er en stigning på 41 % i markedsandel. Desuden blev ikke blot importen fra Argentina, men også importen fra Indonesien taget i betragtning, jf. betragtning 90 i forordningen om midlertidig told.

(146) I forbindelse med en år til år-prissammenligning anførte den samme interesserede part, at prisen på importen fra Argentina steg i et hurtigere tempo end EU-erhvervsgrænsens salgspriser. Priserne på importen fra Argentina ligger dog stadig under EU-erhvervsgrænsens priser, hvilket kan forklare, hvorfor Unionens priser ikke kunne stige lige så hurtigt.

(147) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger til dumpingimportens virkninger, bekræftes betragtning 123-128 i forordningen om midlertidig told hermed.

2. Andre faktorerens indvirkning

2.1. Import fra andre tredjelande end de pågældende lande

(148) Da der ikke er fremsat bemærkninger, bekræftes konklusionen om, at importen fra andre lande ikke forårsagede skade, som anført i betragtning 129 i forordningen om midlertidig told.

2.2. Ikke-dumpet import fra de pågældende lande

(149) Efter anvendelse af artikel 2, stk. 5, som nævnt i betragtning 38 og 70 ovenfor, blev der ikke konstateret nogen import, der ikke var dumpet, fra de pågældende lande. Derfor bekræftes betragtning 130 i forordningen om midlertidig told hermed.

2.3. Andre EU-producenter

- (150) Da der ikke er fremsat bemærkninger, bekræftes betragtning 131 i forordningen om midlertidig told hermed.

2.4. EU-erhvervsgrenens import

- (151) Som anført i betragtning 132-136 i forordningen om midlertidig told importerede EU-erhvervsgrenen biodiesel fra de pågældende lande i den betragtede periode i betydelige mængder på op til 60 % af den samlede import i UP fra disse lande.

- (152) En interesseret part hævdede, at denne import, der slet ikke var selvforsvar, var en del af en omhyggeligt forberedt langsigtet strategi fra EU-erhvervsgrenens side med henblik på at investere og hente biodiesel i Argentina.

- (153) De påstår desuden, at der aldrig har været nogen økonomisk begrundelse for at importere sojabønneolie til Unionen og forarbejde den til biodiesel i Unionen, og at det kun er økonomisk muligt at forarbejde sojabønneolien i Argentina og eksportere den fremkomne biodiesel.

- (154) Disse påstande må afvises. Der er ikke fremlagt nogen dokumentation for en sådan langsigtet strategi, som også er blevet afvist af EU-erhvervsgrenen. Hvis EU-erhvervsgrenens strategi var at supplere deres biodieselproduktion ved at producere i Argentina og importere den færdige vare, ville det tydeligvis være meningsløst og ulogisk efterfølgende at indgive en klage over denne import.

- (155) En interesseret part gentog, at EU-erhvervsgrenens import af biodiesel, der blev foretaget som selvforsvar, i virkeligheden blev foretaget som led i en langsigtet handelsstrategi. Denne påstand, som ikke var underbygget, afvises. Der er ikke fremlagt nogen dokumentation ud over rene påstande for en sådan strategi. Det ville også forekomme ulogisk for de berørte EU-producenter at støtte klagen, og i visse tilfælde have øget deres kapacitet i Unionen, og samtidig have en strategi, der har til formål at opfylde produktionsbehovet gennem import.

- (156) Den samme interesserede part hævdede også, at EU-erhvervsgrenens markedsandel bør beregnes ved at medtage importen, der er foretaget som forsvar. Dette argument blev afvist, da markedsandelsberegninger skal afspejle EU-erhvervsgrenens salg af varer, de selv har

produceret, og ikke deres handelsaktiviteter i forbindelse med den færdige vare på baggrund af de stigende mængder af dumpingimport.

- (157) EU-erhvervsgrenen har også vist, at det inden for de seneste år har været økonomisk rentabelt at importere sojabønneolie — og palmeolie — med henblik på forarbejdning til biodiesel. Den interesserede part fremlagde ikke dokumentation for det modsatte. Kun med den fordrejende virkning af den differentierede eksportafgiftsordning, som gør eksport af biodiesel billigere end råmaterialerne, bliver importen af den færdige vare økonomisk rentabel.

- (158) En interesseret part hævdede, at denne import var årsag til skade, fordi det kun var EU-erhvervsgrenen, der havde kapacitet til at blande SME fra Argentina og PME fra Indonesien med EU-produceret biodiesel med henblik på videresalg til dieselraffinerier. Den påstand er ikke korrekt. Det er simpelt at blande biodiesel, og mange handelsvirksomheder er i stand til at gøre det i deres lagertanke. Der blev ikke fremlagt dokumentation for, at kun EU-producenter kan foretage en sådan blanding, og påstanden blev derfor afvist.

- (159) En indonesisk eksporterende producent hævdede endvidere, at EU-erhvervsgrenens import ikke var gennemført i nødværge, og sammenlignede oplysninger for kalenderåret 2011 med oplysninger fra UP, som omfatter seks måneder i samme år. En sammenligning mellem de to er derfor ikke korrekt, hvis UP ikke kan opdeles i to halvdele. Påstanden afvises derfor.

- (160) Da der ikke er fremsat nye bemærkninger i forbindelse med EU-erhvervsgrenens eksport, bekræftes betragtning 132-136 i forordningen om midlertidig told hermed.

2.5. EU-erhvervsgrenens kapacitet

- (161) Det bemærkes i betragtning 137-140 i forordningen om midlertidig told, at EU-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse forblev beskeden i hele den betragtede periode, men at de stikprøveudtagne virksomheders situation forværredes i løbet af denne periode, hvor deres kapacitetsudnyttelse ikke mindskedes tilsvarende.

- (162) Den foreløbige konklusion var derfor, at den lave kapacitetsudnyttelsesgrad som et gennemgående træk ikke kunne lægges til grund for den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen.

- (163) En interesseret part fremsatte bemærkninger om oplysningerne i forordningen om midlertidig told og bemærkede, at selv uden nogen form for import ville EU-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse kun have været 53 % i UP. Denne fremhæver også stigningen i produktionskapaciteten fra 2009 til udgangen af UP, som har ført til en nedgang i kapacitetsudnyttelsen i den betragtede periode.
- (164) Imidlertid fremlagde den interesserede part ikke nogen dokumentation for, at denne lave kapacitetsudnyttelse forvoldte skade i et sådant omfang, at den kunne bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og forværringen af EU-erhvervsgrenens situation. De faste omkostninger udgør kun en lille del (ca. 5 %) af de samlede produktionsomkostninger, hvilket viser, at den lave kapacitetsudnyttelse kun var en af skadesfaktorerne, som ikke havde afgørende betydning. Derudover var en af grundene til denne lave kapacitetsudnyttelse, at EU-erhvervsgrenen på grund af den særlige markedssituation selv importerede den færdige vare.
- (165) Efter medtagelsen af de reviderede data om kapacitet og udnyttelsesgrad reducerede EU-erhvervsgrenen desuden kapaciteten i den betragtede periode og øgede kapacitetsudnyttelsen fra 46 % til 55 %. Dette viser, at EU-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse uden dumpingimport ville være betydeligt højere end de 53 %, der er nævnt ovenfor.
- (166) Efter den endelige fremlæggelse satte flere interesserede parter spørgsmålstegn ved konklusionen om, at en lav kapacitetsudnyttelse ikke var den afgørende skadesfaktor. Det blev hævdet, at de faste omkostninger i biodieselindustrien var meget højere end den lille andel, som er nævnt ovenfor. De fremlagde dog ingen dokumentation til støtte for denne påstand, hvorfor den blev afvist. Under alle omstændigheder har de faste omkostninger ikke nogen relation til kapacitetsudnyttelsesgraden. I forbindelse med kontrollen af de stikprøveudtagne virksomheder udgjorde de faste omkostninger mellem 3 % og 10 % af de samlede produktionsomkostninger i UP.
- (167) I denne forbindelse blev det endvidere hævdet, at overkapaciteten hos EU-erhvervsgrenen var så stor, at den selv uden import ikke ville være tilstrækkeligt rentabel. Der blev ikke fremlagt dokumentation for denne påstand, og da EU-erhvervsgrenen var rentabel i 2009 med en lav kapacitetsudnyttelse, tyder det på, at dens rentabilitet uden dumpingimport ville være endnu højere.
- (168) Det blev desuden fremført, at kapacitetsnedskæringen i EU-erhvervsgrenen i sig selv var en årsag til skade som følge af omkostningerne ved nedlukning af anlæg og kapacitetsnedskæringer for de anlæg, der fortsatte driften. Denne påstand var ikke behørigt begrundet, og der blev ikke fremlagt bevis for, at omkostningerne forbundet med nedskæring af kapaciteten eller lukning af hele anlæg eller virksomheder vedrørte større beløb.
- (169) Endelig blev det påstået med hensyn til kapacitet, at en hvilken som helst virksomhed, der forøgede biodieselproduktionskapaciteten i den betragtede periode, traf en uansvarlig forretningsbeslutning. Der blev ikke fremlagt dokumentation for denne påstand. Den omstændighed, at nogle af virksomhederne var i stand til at øge deres kapacitet i en situation med øget import af biodiesel til dumpingpriser fra Argentina og Indonesien, viser desuden markedsefterspørgslen efter deres varer.
- (170) De reviderede makroøkonomiske indikatorer viser også, at virksomhederne i denne periode ikke gjorde brug af al den kapacitet, de kunne, og ved udgangen af UP påbegyndte lukningen af ikke længere rentable anlæg. Også stigninger i kapaciteten i individuelle virksomheder skyldes hovedsageligt udvidelsen af den såkaldte anden generation af biodieselanlæg, der fremstiller på basis af spildolie eller hydrogeneret vegetabilsk olie. Derfor var og er EU-erhvervsgrenen i gang med at rationalisere sin kapacitet med henblik på at opfylde Unionens krav.
- (171) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger i forbindelse med EU-erhvervsgrenens kapacitet, bekræftes betragtning 137-140 i forordningen om midlertidig told hermed.

2.6. Manglende adgang til råvarer og vertikal integrering

- (172) Da der ikke blev fremsat nye bemærkninger om adgangen til råvarer, bekræftes betragtning 141-142 i forordningen om midlertidig told hermed.

2.7. Dobbelttælling

- (173) Betragtning 143-146 i forordningen om midlertidig told omhandlede den påstand, at systemet med »dobbelttælling«, hvor biodiesel fremstillet af spildolie tæller to gange i forhold til iblandingskravene i nogle medlemsstater, har forvoldt EU-erhvervsgrenen eller i det mindste de EU-producenter skade, der fremstiller biodiesel af jomfruolie.
- (174) En interesseret part nævnte en bemærkning fra en EU-producent om, at den i 2011 mistede salg til andre producenter, der fremstillede biodiesel under dobbelttællingsordningen.

- (175) Den negative virkning for denne producent var dog begrænset, midlertidig og kun relevant for en del af undersøgelsesperioden, eftersom dobbelttællingsordningen først blev vedtaget i september 2011 i den medlemsstat, hvor virksomheden er beliggende. Da de økonomiske resultater for virksomhederne i stikprøven forringedes efter september 2011, og denne virksomhed indgik i stikprøven, kan dobbelttælling ikke anses for at være en kilde til skade.
- (176) Da EU-erhvervsgrenen består dels af to virksomheder, der producerer biodiesel fra spildolie og nyder godt af dobbelttællingsordningen i en række medlemsstater, og dels af virksomheder, der producerer biodiesel fra jomfruolie, forbliver efterspørgselsudviklingen inden for EU-erhvervsgrenen. På grund af begrænsede reserver af spildolie, som kræves ved fremstillingen af biodiesel, der tæller dobbelt, er det vanskeligt at opnå en stor stigning i produktionen af biodiesel, der tæller dobbelt. Derfor er der stadig en stærk efterspørgsel efter første generation af biodiesel. Der konstateredes ingen betydelig import af biodiesel under dobbelttællingsordningen i undersøgelsesperioden, hvilket bekræfter, at dobbelttælling flytter efterspørgslen inden for EU-erhvervsgrenen og ikke skaber efterspørgsel efter import. Kommissionen modtog ingen oplysninger fra den interesserede part, som kunne påvise, at dobbelttælling af biodiesel havde forårsaget et fald i prisen på biodiesel fremstillet af jomfruolie i løbet af den betragtede periode. I realiteten viser oplysningerne, at der ved dobbelttælling af biodiesel opnås en mindre prispræmie i forhold til biodiesel fremstillet af jomfruolie, hvor prisen er forbundet med mineralsk diesel.
- (177) De forringede resultater for EU-erhvervsgrenen, som består af begge typer producenter, kan ikke tilskrives de gældende dobbelttællingsordninger i visse medlemsstater. Det forhold, at stikprøveudtagne virksomheder, som producerer biodiesel, der tæller dobbelt, også har forringede resultater, som nævnt i betragtning 145 i forordningen om midlertidig told, viser, at den skade, der forvoldes af dumpingimporten gælder industrien som helhed.
- (178) Adskillige interesserede parter fremførte efter den endelige fremlæggelse, at de mængder af biodiesel, der tæller dobbelt, var undervurderet. Mængderne af biodiesel, der tæller dobbelt, på EU-markedet var begrænset i forhold til det samlede salg af biodiesel i den undersøgte periode. Hvis en medlemsstat skulle have en dobbelttællingsordning, er den biodiesel, der opfylder betingelserne for dobbelttælling, desuden produceret i Unionen, hvorved efterspørgslen forbliver inden for EU-erhvervsgrenen. Der blev ikke fremlagt nye beviser, der kunne ændre denne konklusion.
- (179) Da der ikke blev fremsat nye bemærkninger om lovgivningsmæssige faktorer, bekræftes betragtning 143-146 i forordningen om midlertidig told hermed.
- 2.8. *Andre lovgivningsmæssige faktorer*
- (180) I betragtning 147-153 i forordningen om midlertidig told behandles påstande fra interesserede parter om, at restriktioner i medlemsstaterne, såsom kvoteordninger og skatteordninger, havde til formål at begrænse importen fra de pågældende lande, hvilket vil sige, at enhver skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, særligt i visse medlemsstater, ikke kunne skyldes import.
- (181) Disse påstande blev foreløbigt afvist, bl.a. fordi dumpingimporten fra de pågældende lande er til stede i de fleste medlemsstater. Desuden kan denne import, efter at være blevet importeret til en medlemsstat, også vidertransporteres og sælges i andre medlemsstater.
- (182) En interesseret part gjorde opmærksom på den lille mængde argentinsk biodiesel, der blev fortoldet af de franske toldmyndigheder i 2011, samt den lille mængde, der blev angivet som import til Tyskland i samme periode.
- (183) For det første, som nævnt ovenfor, kan biodiesel, som er toldbehandlet i én medlemsstat, sælges i en anden medlemsstat, hvorved disse oplysninger bliver upålidelige. For det andet kunne de stikprøveudtagne virksomheder i Frankrig og Tyskland begge påvise priskonkurrencen mellem deres produktion og importen fra de pågældende lande og den skade, de er udsat for som følge heraf.
- (184) En anden interesseret part påstod, at tilbagetrækningen af ordninger til gavn for biodieselindustrien i mange medlemsstater mindskede biodieselvirksomhedernes indtægter i den betragtede periode, hvilket medførte skade. De påpeger især den gradvise fjernelse af skattebegunstigelser i Frankrig og afgifterne på »grønne brændstoffer« i Tyskland.
- (185) Der er imidlertid ingen indlysende tidsmæssige sammenfald mellem disse ændringer og forværringen af EU-erhvervsgrenens finansielle resultater. Mange af disse incitamentter var rettet mod brugerne af biodiesel, ikke producenterne, og de fleste var stadig i kraft i UP. Der er ikke forelagt dokumentation for, at ændringerne i medlemsstaternes politik, hvorefter der er indført obligatoriske blandingskrav, har påført EU-erhvervsgrenen skade.

- (186) En indonesisk eksporterende producent bemærkede den igangværende undersøgelse indledt af GD for Konkurrence af den påståede fremlæggelse af fordrejede priser via bidragsydere til Platts' noteringer for priserne på olie- og biobrændstofprodukter, og anmodede om, at genstanden for denne undersøgelse ansås for at være en mulig årsag til skade. Denne påstand blev afvist, da undersøgelsen endnu ikke er afsluttet, og der ikke er offentliggjort nogen resultater.
- (187) Da der ikke blev fremsat nye bemærkninger om medlemsstaternes politikker, bekræftes betragtning 147-153 i forordningen om midlertidig told hermed.

3. Konklusion om årsagssammenhæng

- (188) Importen af den pågældende vare fra de pågældende lande fandt sted til dumpingpriser i UP og underbød EU-erhvervsgrenens salg. Der er et klart tidsmæssigt sammenfald mellem de øgede mængder af dumpingimport og forværringen af EU-erhvervsgrenens situation. Dumpingimporten var i direkte konkurrence med EU-erhvervsgrenens produktion, og som følge heraf mistede EU-erhvervsgrenen rentabilitet og markedsandel i den betragtede periode. Det er muligt, at andre ovennævnte faktorer i et vist omfang har påvirket EU-erhvervsgrenens resultater, men det er en kendsgerning, at dumpingimporten fra de pågældende lande forvolder EU-erhvervsgrenen skade.
- (189) Der blev ikke fremlagt nye beviser, som kunne ændre konklusionen om, at virkningerne af andre faktorer, betragtet hver for sig eller samlet, ikke var i stand til at bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. Da der ikke er fremsat andre bemærkninger vedrørende konklusionen om årsagssammenhæng, bekræftes betragtning 154-157 i forordningen om midlertidig told hermed.

G. UNIONENS INTERESSER

1. EU-erhvervsgrenens interesser

- (190) Da der ikke er fremsat bemærkninger vedrørende EU-erhvervsgrenens interesser, bekræftes konklusionerne i betragtning 159-161 i forordningen om midlertidig told hermed.

2. Ikke forretningsmæssigt forbundne importørers og forhandleres interesser

- (191) En indonesisk eksporterende producent hævdede, at den foreslåede told ville have en negativ indvirkning på importører og forhandlere, men fremlagde ingen dokumentation for denne påstand. Faktisk anførtes det modsatte i deres påstand, nemlig at tolden kunne overvæltes på brugere og forbrugere i højere priser, hvilket antageligt ikke vil have nogen følgevirkninger for importører og forhandlere.

- (192) Der blev ikke modtaget bemærkninger fra nogen importører eller forhandlere af biodiesel efter offentliggørelsen af de midlertidige foranstaltninger.

- (193) Da der ikke blev fremsat nye bemærkninger om ikke forretningsmæssigt forbundne importørers og forhandleres interesser, bekræftes betragtning 162-163 i forordningen om midlertidig told hermed.

3. Brugernes og forbrugernes interesser

- (194) En indonesisk eksporterende producent hævdede, at den foreslåede told ville forhøje prisen på biodiesel og dermed mindske forbrugernes incitament til at købe køretøjer, der anvender biobrændstoffer.
- (195) Den påstand afvises. Biodiesel anvendes først og fremmest i blandinger med mineralsk diesel med henblik på salg til forbrugerne, så de ikke behøver at købe et særligt køretøj, der kan køre på rene biobrændstoffer.
- (196) Selv om prisen på biodieseldelen ville stige, hvis denne biodiesel blev importeret fra Argentina og Indonesien, som anført i forordningen om midlertidig told, eftersom andelen af biodiesel i den diesel, som sælges til forbrugerne, er lille, er prisstigningen også lille og ikke mærkbar for forbrugerne.
- (197) De mulige virkninger af foranstaltningerne på den endelige dieselpriis for forbrugerne, der forventes at være små, som er angivet ovenfor, vil ikke underminere målsætningerne i direktivet om vedvarende energikilder.

- (198) Ingen brugere eller forbrugere, grupper eller sammenslutninger, der repræsenterer brugere og forbrugere, fremsatte bemærkninger til forordningen om midlertidig told.

- (199) Da der ikke er fremsat yderligere bemærkninger vedrørende forbrugernes interesser, bekræftes betragtning 164-166 i forordningen om midlertidig told hermed.

4. Råvareleverandørernes interesser

- (200) Da der ikke er fremsat bemærkninger vedrørende råvareleverandørernes interesser, bekræftes konklusionerne i betragtning 167-169 i forordningen om midlertidig told hermed.

5. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (201) Der blev ikke modtaget nogen bemærkninger, der kunne ændre analysen af Unionens interesser, som anført i forordningen om midlertidig told, og det er derfor stadig i Unionens interesse, at der indføres foranstaltninger. Derfor bekræftes betragtning 170-171 i forordningen om midlertidig told hermed.

H. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

1. Skadestærskel

- (202) Flere interesserede parter anfægtede anvendelsen af 15 % som målfortjeneste for EU-erhvervsgrenen, jf. betragtning 175 i forordningen om midlertidig told, og hævdede, at det var urealistisk at forvente en så høj sats for Unionens biodieselindustri.
- (203) De fleste af disse interesserede parter foreslog i stedet at erstatte fortjenstmargenen på 15 % med andre data fra andre perioder eller fra andre undersøgelser uden en forklaring på, hvorfor en bestemt periode eller undersøgelse var bedre egnet end en anden.
- (204) Som forklaret i forordningen om midlertidig told var fortjenstmargenen på 15 % den fortjeneste, udtrykt i procent af omsætningen, som EU-erhvervsgrenen opnåede uden dumpingimport mellem 2004 og 2006. Dette var den sidste periode, hvor der var opnået fortjeneste uden dumpingimport, eftersom der siden 2006 altid har fundet dumpingimport sted på EU-markedet, først fra USA og derefter fra Argentina og Indonesien.
- (205) Men EU's biodieselmarked har dog udviklet sig væsentligt siden 2004-2006 i mange henseender. Mellem 2004 og 2006 var dumpingimportens markedsandel ubetydelig, og den øvrige import var også begrænset. I UP var dumpingimportens markedsandel på 19 %. I perioden 2004-2006 bestod EU-erhvervsgrenen af 40 virksomheder, og den er nu udvidet til over 200, hvilket har øget konkurrencen.
- (206) Mellem 2004 og 2006 steg forbruget drastisk fra 2 mio. ton til 5 mio. ton, mens forbruget i den betragtede periode kun steg marginalt, og kapacitetsudnyttelsen, der var på 90 % mellem 2004 og 2006, var på 55 % i UP.
- (207) Følgelig er det hensigtsmæssigt at tage højde for den markedsudvikling, der er beskrevet ovenfor, og justere målfortjenesten i overensstemmelse hermed for at afspejle den fortjeneste, EU-erhvervsgrenen kunne forvente at opnå under de nuværende markedsforhold.

- (208) Derfor er der foretaget en beregning af den faktiske fortjeneste for disse tre år i EUR pr. ton, der er solgt, frem for at anvende målfortjenesten. Dette er foretaget for hvert år med henblik på at afspejle 2011-priserne, hvorefter gennemsnitsværdien er beregnet. Udtrykt som en procentdel af omsætningen er målfortjenesten for EU-erhvervsgrenen i UP på 11,0 %.

- (209) Skadestærsklen er derfor blevet omberegnet på dette grundlag.

- (210) Efter den endelige fremlæggelse, for så vidt angår beregning af skadesmargen, fremsatte en interesseret part, at importtolden på 5,1 %, som raffineret, bleget og desodoreret palmeolie er underlagt ved import til EU, bør fjernes fra EU-producenternes produktionsomkostninger. Denne påstand afvises, da denne told udgør en omkostning for EU-producenter, der importerer palmeolie, og der bør derfor tages hensyn hertil.

- (211) En indonesisk eksporterende producent anfægtede beregningen af målfortjenesten for EU-erhvervsgrenen og anvendelsen af oplysninger fra 2004-2006 og fremsatte derpå et forslag til beregning af målfortjenesten udelukkende med anvendelse af 2004. I den tidligere undersøgelse vedrørende importen fra USA blev det dog fastslået, at et gennemsnit på tre år var mere præcist frem for kun at anvende 2004. Der blev ikke fremsat argumenter, som kunne føre til en anden konklusion.

- (212) Efter den endelige fremlæggelse fremsatte klagerne, at en målfortjeneste på 15 %, som foreslået i den foreløbige fase, burde bibeholdes. Men klagerne argumenter vedrører imidlertid ikke den målfortjeneste, der skal fastlægges, dvs. den fortjeneste, der blev opnået af EU-erhvervsgrenen i en situation uden dumpingimport. Påstanden afvises derfor.

- (213) Da der ikke foreligger andre bemærkninger til skadestærsklen, bekræftes den metode, der er beskrevet i betragtning 176-177 i forordningen om midlertidig told hermed.

2. Endelige foranstaltninger

- (214) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, bør der indføres endelig antidumpingtold på importen af den pågældende vare svarende til enten dumping- eller skadesmargenen, afhængigt af hvad der er lavest, i henhold til reglen om den lavest mulige told.

- (215) Antidumpingtolden blev fastlagt ved at sammenligne skadestærsklerne og dumpingmargenerne. Følgelig udgør den endelige antidumpingtold udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, følgende:

Land	Virksomhed	Dumpingmargen	Skadesmargen	Antidumpingtoldsats
Argentina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	41,9 %	22,0 %	22,0 % (216,64 EUR)
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	46,7 %	24,9 %	24,9 % (239,35 EUR)
	Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Aires; Oleaginoso Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avelaneda	49,2 %	25,7 %	25,7 % (245,67 EUR)
	Andre samarbejdsvillige virksomheder	46,8 %	24,6 %	24,6 % (237,05 EUR)
	Alle andre virksomheder	49,2 %	25,7 %	25,7 % (245,67 EUR)
Indonesien	PT. Ciliandra Perkasa, Djakarta	8,8 %	19,7 %	8,8 % (76,94 EUR)
	PT. Musim Mas, Medan	18,3 %	16,9 %	16,9 % (151,32 EUR)
	PT. Pelita Agung Agrindustri, Medan	16,8 %	20,5 %	16,8 % (145,14 EUR)
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	23,3 %	20,0 %	20,0 % (174,91 EUR)
	Andre samarbejdsvillige virksomheder	20,1 %	18,9 %	18,9 % (166,95 EUR)
	Alle andre virksomheder	23,3 %	20,5 %	20,5 % (178,85 EUR)

- (216) Da antidumpingtolden imidlertid også gælder for blandinger, som indeholder biodiesel (i forhold til deres vægtprocent af biodiesel), og for ren biodiesel, vil det være mere præcist og mere hensigtsmæssigt for toldmyndighedernes korrekte implementering af tolden i medlemsstaterne at udtrykke tolden som et fast beløb i euro pr. nettoton og anvende den på den rene importerede biodiesel eller på andelen af biodiesel i blandingproduktet.

- (217) Af betragtning 183 i forordningen om midlertidig told fremgik det, at importen af biodiesel fra de pågældende lande var genstand for registrering, således at tolden om nødvendigt kunne opkræves op til 90 dage før indførelsen af midlertidige foranstaltninger.

- (218) Denne opkrævning af told på registrerede varer er kun mulig, hvis betingelserne i grundforordningens artikel 10, stk. 4, er opfyldt. Efter kontrol af importstatistikkerne for importen af varer efter registrering ses et betydeligt fald i

importen snarere end en yderligere betydelig stigning i importen før indførelsen af midlertidige foranstaltninger. Betingelserne er derfor ikke opfyldt, og der vil således ikke blive opkrævet nogen told på registreret import.

- (219) De individuelle antidumpingtoldsatser, der er anført i denne forordning, blev fastsat på grundlag af resultaterne af denne undersøgelse. De afspejler således den situation, der konstateredes i forbindelse med undersøgelsen vedrørende disse virksomheder. Disse toldsatser finder således (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre virksomheder«) udelukkende anvendelse på importen af den pågældende vare med oprindelse i de pågældende lande, som er fremstillet af virksomhederne og dermed af de nævnte specifikke retlige enheder. Den pågældende importvare, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke er udtrykkeligt nævnt i den dispositive del af denne forordning, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af tolden for »alle andre virksomheder«.

(220) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle antidumpingtoldsatser (f.eks. efter ændring af den pågældende enheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsheder) fremsendes straks til Kommissionen ⁽¹⁾ sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer af virksomhedens aktiviteter i forbindelse med fremstilling og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller ændring vedrørende produktions- og salgsheder. Om fornødent vil forordningen blive ændret ved en ajourføring af listen over virksomheder, der er omfattet af individuel told.

(221) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for, at det påtænkes at anbefale, at der indføres en endelig antidumpingtold på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien, og at der foretages en endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told (endelig fremlæggelse af oplysninger). Parterne fik en frist til at fremsætte bemærkninger til denne endelige fremlæggelse af oplysninger.

(222) De interesserede parter mundtlige og skriftlige bemærkninger blev overvejet og, hvor det var relevant, taget i betragtning.

3. Tilsagn

(223) To samarbejdsvillige indonesiske eksporterende producenter afgav et pristilsagn i overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 1. På baggrund af de udtalte prisforskelle for råmaterialer skal det bemærkes, at varen ikke findes velegnet til faste pristilsagn. På denne baggrund foreslog begge virksomheder, at mindsteimportpriserne blev regelmæssigt indeksreguleret efter udsvingene i priserne på rå palmeolie ved at anvende en koefficient på denne råmaterialeomkostning.

(224) I forbindelse med tilbuddene fra to eksporterende producenter skal det bemærkes, at der med henblik på at fastsætte en rimelig indeksreguleret mindsteimportpris bør tages højde for de mange yderligere parametre, der spiller en væsentlig rolle, og som viser, hvor ustabil biodieselmarkedet er. Biodieselmarkedet er meget svingende, og biodieselvirkomhed påvirkes af flere forskellige faktorer såsom kompleksiteten af biodieselhandelsystemet, prisforskellen mellem gasolie og biodiesel, volatiliteten og udviklingen af markeder for vegetabilsk olie og den indbyrdes afhængighed mellem de forskellige typer vegetabilsk olie samt udviklingen i vekselkursen mellem dollaren og euroen. Disse faktorer ville kræve meget komplekse multiple indekseringer dagligt for at

være hensigtsmæssige. Derfor anses det for u hensigtsmæssigt at foretage en indeksering på månedsbasis udelukkende af priserne på rå palmeolie, som foreslået, hvorved det ønskede resultat ikke opnås.

(225) Hertil kommer, at der blev konstateret vigtige risici for krydskompensation med hensyn til disse indonesiske eksportører og deres kunder, fordi andre varer end biodiesel også eksporteres til Unionen og på grund af den usædvanlige praksis inden for denne erhvervsgrænse, hvor der lånes og udveksles biodiesel, rå palmeolie eller andre varer mellem virksomhederne.

(226) Derfor gør ovennævnte faktorer det særdeles byrdefuldt om ikke umuligt i praksis at sikre en effektiv gennemførelse og overvågning af tilsagnene. Af ovenstående grunde kan disse afgivne tilsagn derfor ikke godtages.

4. Endelig opkrævning af midlertidig antidumpingtold

(227) Efter den endelige fremlæggelse påstod en interesseret part, at der var fejl i beregningen af dumpingmargener, og at dumpingmargenerne uden disse fejl ville have været ubetydelige. Derfor anmodede den pågældende interesserede part om, at der ikke blev opkrævet nogen midlertidig antidumpingtold. Denne påstand må afvises, da den endelige antidumpingtold er klart højere end den midlertidige told.

(228) Som følge af de konstaterede dumpingmargener og den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrænsen, bør de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, som blev indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres hermed en endelig antidumpingtold på importen af fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, i ren form eller i blandinger, som i øjeblikket henhører under KN-kode ex 1516 20 98 (Taric-kode 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 og 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (Taric-kode 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 og 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (Taric-kode 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (Taric-kode 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 og 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (Taric-kode 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 og 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (Taric-kode 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 og 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (Taric-kode 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 og 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 90 97 (Taric-kode 3824 90 97 01, 3824 90 97 03 og 3824 90 97 04), 3826 00 10 og ex 3826 00 90 (Taric-kode 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 og 3826 00 90 30), og med oprindelse i Argentina og Indonesien.

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, 1049 Bruxelles, Belgien.

2. Den endelige antidumpingtold for den i stk. 1 omhandlede vare fremstillet af følgende virksomheder fastsættes til:

Land	Virksomhed	Toldsats EUR pr. ton netto	Taric-tillægskode
Argentina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	216,64	B782
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	239,35	B783
	Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Aires; Oleaginoso Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	245,67	B784
	Andre samarbejdsvillige virksomheder: Cargill S.A.C.I., Buenos Aires; Unitec Bio S.A., Buenos Aires; Viluco S.A., Tucuman	237,05	B785
	Alle andre virksomheder	245,67	B999
Indonesien	PT Ciliandra Perkasa, Djakarta	76,94	B786
	PT Musim Mas, Medan	151,32	B787
	PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	145,14	B788
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	174,91	B789
	Andre samarbejdsvillige virksomheder: PT Cermerlang Energi Perkasa, Djakarta	166,95	B790
	Alle andre virksomheder	178,85	B999

3. Antidumpingtolden på blandinger fastsættes på grundlag af vægtprocenten af det samlede indhold af fedtsyremonoalkylestere og paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, i blandingen (biodieselinholdet).

4. I tilfælde, hvor varer er blevet beskadiget før overgangen til fri omsætning, og hvor den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 145 i forordning (EØF) nr. 2454/93⁽¹⁾, reduceres det toldbeløb, der er beregnet på grundlag af de ovenfor anførte beløb, med en procentsats svarende til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

5. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er angivet.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold i henhold til forordning (EU) nr. 490/2013 om import af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien, opkræves endeligt.

Artikel 3

Hvis en ny eksporterende producent i Argentina eller Indonesien over for Kommissionen fremlægger tilstrækkelig dokumentation for, at den pågældende virksomhed:

- ikke har eksporteret den vare, der er beskrevet i artikel 1, stk. 1, til Unionen i undersøgelsesperioden (1. juli 2011 til 30. juni 2012)
- ikke er forretningsmæssigt forbundet med nogen af de eksportører eller producenter i Argentina eller Indonesien, som er genstand for de ved denne forordning indførte foranstaltninger
- faktisk har eksporteret den pågældende vare til Unionen efter den undersøgelsesperiode, hvorpå foranstaltningerne er baseret, eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse til at eksportere en væsentlig mængde til Unionen,

kan artikel 1, stk. 2, ændres ved at tilføje den nye eksporterende producent til de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgår i stikprøven og dermed er underlagt den vejede gennemsnitlige told for det pågældende land.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1).

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. november 2013.

På Rådets vegne
L. LINKEVIČIUS
Formand
